

ท่ากอดปิ่นนึ่งคุกเข่า

๑.ความเป็นมา : เนื่องจากทหรมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์จะต้องปฏิบัติภารกิจในการถวายความปลอดภัยและถวายพระเกียรติอย่างใกล้ชิดต่อองค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ซึ่งบางครั้งทหารจะยืนอยู่ในระยะประชิดมากเกินไป ดังนั้นเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติอย่างสูงที่สุดจึงให้ปฏิบัติในท่ากอดปิ่นนึ่งคุกเข่า

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่ากอดปิ่นนึ่งคุกเข่า”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : เพื่อใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่กองรักษาการณ์ หรือยามถวายพระเกียรติ

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “กอดปิ่นนึ่งคุกเข่า, ท่า”

๖.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “กอดปิ่นนึ่งคุกเข่าจังหวะ - หนึ่ง”

-กรณีผู้ปฏิบัติอยู่ในท่าวันทยาอุธ ให้ผู้ปฏิบัติยกมือขวาขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน พร้อมตบจับ หันฝ่ามือไปทางซ้าย ตบกระชับฝ่าครอบลำกล้องปืน (กำสายสะพายปืนไว้ด้วย) บริเวณใต้หุกระวินบน นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้อยู่แนวระดับเดียวกัน และดึงปืนเข้าหาลำตัวในลักษณะม้วนข้อมือเข้าด้านใน ลำกล้องปืนชี้เฉียงขึ้นไปทางซ้าย ให้กระบอกปืนอยู่ในลักษณะทแยงกับลำตัว ๔๕ องศา ด้ามปืนชี้เฉียงลงด้านล่าง มือขวาอยู่เสมอแนวระดับไหล่ซ้าย พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายดึงปืนเข้าหาลำตัว ม้วนข้อมือเข้าหาลำตัวหันหลังมือออกด้านนอก แขนซ้ายท่อนบนแนบชิดติดลำตัว และดึงเท้าซ้ายไปด้านหลังเล็กน้อยโดยไม่เสียลักษณะ ท่าทาง สั้นเท้าซ้ายเปิด สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “กอดปิ่นนึ่งคุกเข่าจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติดึงเท้าซ้ายไปด้านหลังอีกเล็กน้อย เพื่อสะดวกต่อการนั่งคุกเข่า แล้วคุกเข่าซ้ายลงให้ขาขวาท่อนบนและล่างตั้งฉากกัน เมื่อเข้าซ้ายจรดพื้น ให้เปิดข้อศอกซ้ายขนานกับพื้นอย่างแข็งแรงทันที แขนขวาท่อนล่างแนบไปตามแนวกระบอกปืน ลำตัวตั้งตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

จังหวะสาม : เมื่อได้ยินคำบอก “กอดปิ่นนึ่งคุกเข่าจังหวะ - สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายจากฝ่าครอบลำกล้อง มาจับดาบปลายปืนในลักษณะคืบ หันหลังมือออกด้านนอกนิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ทาบไปตามแนวดาบ ไม่ให้เห็นดาบจากด้านหน้า แขนขวาท่อนล่างยังคงแนบไปตามแนวกระบอกปืนเช่นเดิม ลำตัวตั้งตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

หมายเหตุ : เมื่อผู้ปฏิบัติอยู่ในท่ากอดปิ่นนึ่งคุกเข่า สามารถปฏิบัติในท่าแลขวา และแลซ้ายได้ โดยการปฏิบัติ ท่ายกกอกและสับัดหน้าไปในทิศทางที่พระมหากษัตริย์หรือพระบรมวงศานุวงศ์เสด็จฯ

ท่าเล็กกอดปิ่นนึ่งคุกเข่า

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่าเล็กกอดปิ่นนึ่งคุกเข่า”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่กองรักษาการณ์ หรือยามถวายพระเกียรติ

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “เล็กกอดปิ่นนึ่งคุกเข่า, ท่า”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กกอดปิ่นนึ่งคุกเข่าจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติลุกขึ้นยืนโดยเท้าซ้ายยังคงอยู่ด้านหลังเล็กน้อย ไม่เสียลักษณะท่าทาง สันเท้าซ้ายเปิดในลักษณะการยืนตัว ลำตัวตั้งตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ ส่วนอื่นๆ ยังคงอยู่ในลักษณะเดิม (รูปที่หนึ่ง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “ฮีบ” ให้ผู้ปฏิบัตินำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะการอัดสันเท้าอย่างแข็งแรง พร้อมกันนั้นม้วนข้อมือขวาออกนอกลำตัวจนตามปิ่นชี้ไปทางด้านหน้า ละมือซ้ายจากตาบปลายปิ่นทำมือเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน พร้อมตบจับหันฝ่ามือไปทางขวา ตบกระชับฝากรอบลำกล้องปิ่น (ถ้าสายสะพายปิ่นไว้ด้วย) โดยพยายามไม่ให้กระบอกปิ่นมีการเคลื่อนไหวใดๆ นิ้วหัวแม่มือของมือซ้ายอยู่ตรงรูที่ห้า ของฝากรอบลำกล้องปิ่น นับจากล่างขึ้นบน นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้อยู่แนวระดับเดียวกัน แขนซ้ายท่อนบนแนบชิดติดลำตัว น้ำหนักปิ่นทั้งกระบอกอยู่ที่มือซ้าย ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ (รูปที่สอง)

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กกอดปิ่นนึ่งคุกเข่าจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายจับถือปิ่นไว้ให้มั่นคงในลักษณะเดิม ปลอยมือขวาจากการจับปิ่นแล้วสับดมือลง (ในลักษณะการฟันมือ) อย่างแข็งแรง โดยให้ปลายนิ้วชี้มือขวาสัมผัสกับลาดพานท้ายปิ่น นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ทำมุมประมาณ ๔๕ องศา กับพานท้ายปิ่น นิ้วหัวแม่มือจรดและทาบบนกับสันพานท้ายปิ่น แขนขวาเหยียดตึง

หมายเหตุ : เมื่อผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าแลขวาหรือแลซ้ายในท่ากอดปิ่นนึ่งคุกเข่าอยู่ จะปฏิบัติท่าเล็กกอดปิ่นนึ่งคุกเข่าให้สับัดหน้ามาอยู่ในทิศทางตรงหน้า ในขั้นตอนของการลุกขึ้นยืนในจังหวะหนึ่ง และสับัดหน้ากลับไปในทิศทางเดิมพร้อมขั้นตอนการสับัดมือขวาลงในจังหวะสอง

“เล็กกอดปิ่นนึ่งคุกเข่า, ท่า”

คำบอก “เป็นคำๆ”

ท่าเล็กกอดปิ่นนึ่งคุกเข่า

ทำยิง

ทำยิง แบ่งเป็น ๕ ท่า ๑.ทำยืนยิง ๒.ทำนั่งสูงยิง ๓.ทำนั่งราบยิง ๔.ทำนั่งคุกเข่ายิง ๕.ทำนอนยิง

ทำยืนยิง

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำยืนยิง”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ยืน, เตรียมยิง”
๕. การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ยืนเตรียมยิง, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าขวาหันจังหวะหนึ่ง จากนั้นก้าวเท้าซ้ายไปทางซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ปลายเท้าซ้ายชี้ไปที่เป้าหมาย มือทั้งสองข้างถือปืนอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ยืนเตรียมยิง, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวานำพานท้ายปืนเข้าร่องไหล่ขวา ยังคงจับพานท้ายในลักษณะคืบคล้ายกับการจับปืนในท่าเตรียมใช้อาวุธ ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น มือซ้ายกำรอบฝาด้านล่างของปืนในลักษณะหยาบฝ่ามือ ใบหน้ายังไม่แนบชิดติดพานท้ายปืน สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ยืนเตรียมยิง, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาจับด้ามปืนในลักษณะกำรอบโดยให้นิ้วชี้ขาดไปตามโกร่งไกปืน ข้อศอกขวาเปิดตามธรรมชาติ มือซ้ายกำรอบฝาด้านล่างของปืนในลักษณะหยาบฝ่ามือ ก้มศีรษะให้บริเวณแก้มแนบชิดติดพานท้ายหลังโครงศูนย์หลัง โน้มน้ำหนักตัวไปด้านหน้าน้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าซ้าย หย่อนเข้าซ้ายเล็กน้อย ขาขวาเหยียดตึง สายตาเล็งที่เป้าหมายผ่านศูนย์หลังและศูนย์หน้า

ท่าเล็กยิงจากทำเนียบ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่าเล็กยิงจากทำเนียบ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “เล็กยิง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากด้ามปืนมาตบจับที่สันพานท้ายปืนในลักษณะคืบด้วยนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก นิ้วก้อยเสมอแผ่นยางรองพานท้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นให้เงยศีรษะขึ้น สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะเดิม

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาลดปืนลง ยังคงจับพานท้ายปืนในลักษณะคืบ มือซ้ายกำรอบฝากรอบลำกล้องปืนในลักษณะหงายฝ่ามือ สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติบิดลำตัวมาทางซ้าย ๙๐ องศา โดยใช้สันเท้าขวาเป็นจุดหมุน จากนั้นนำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะการรวดเท้าไปด้านข้าง ขาเหยียดตึง แล้วอัดสันเท้าอย่างแข็งแรง กลับมาอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

“เล็กยิง”

คำบอก “รวด”

ท่าเล็กยิงจากทำเนียบ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำนึ่งสูงยิง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “นึ่งสูงนึ่ง, เตรียมยิง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “นึ่งสูงนึ่งเตรียมยิง, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่ากึ่งขาหันทันจึ่งหะหนึ่ง จากนั้นก้าวเท้าซ้ายไปทางซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ แนวนเท้าทั้งสองข้างขนานกัน มือทั้งสองข้างถือปืนอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “นึ่งสูงนึ่งเตรียมยิง, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติทรุดตัวลงนั่งโดยไม่ให้มีส่วนใดของร่างกายสัมผัสพื้น นอกเหนือจากเท้าทั้งสองข้าง สันเท้าทั้งสองข้างติดกับพื้น มือขวานำพานท้ายปืนเข้าร่องไหล่ ยังคงจับพานท้ายในลักษณะคืบคล้ายกับการจับปืนในท่าเตรียมใช้อาวุธ ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น มือซ้ายกำรอบฝาครอบลำกล้องปืนในลักษณะหงายฝ่ามือ แขนซ้ายท่อนบนทาบบริเวณหัวเข่าซ้ายด้านใน ใบหน้ายังไม่แนบชิดติดพานท้ายปืน สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “นึ่งสูงนึ่งเตรียมยิง, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาจับด้ามปืนในลักษณะกำรอบโดยให้นิ้วชี้พาดไปตามโกร่งไกปืน แขนขวาท่อนบนทาบบริเวณหัวเข่าขวาด้านใน ก้มศีรษะให้บริเวณแก้มแนบชิดติดพานท้ายหลังโครงศูนย์หลัง สายตาเล็งที่เป้าหมายผ่านศูนย์หลังและศูนย์หน้า

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ท่าเล็กยิงจากท่านั่งสูงยิง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเล็กยิงจากท่านั่งสูงยิง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “เล็กยิง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากด้ามปืนมาตบจับที่สันพานท้ายปืนในลักษณะคืบด้วยนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก นิ้วก้อยเสมอแผ่นยางรองพานท้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นให้เงยศีรษะขึ้น สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย ส่วนอื่นๆของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะเดิม

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติลุกขึ้นยืนอย่างรวดเร็ว จากนั้นใช้มือขวาลดพานท้ายปืนลงอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมใช้อาวุธอย่างแข็งแรง

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติบิดลำตัวมาทางซ้าย ๔๕ องศา โดยใช้สันเท้าขวาเป็นจุดหมุน จากนั้นนำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะการรวดเท้าไปด้านข้าง ขาเหยียดตึงแล้วอัดสันเท้าอย่างแข็งแรง กลับมาอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

“เล็กยิง”

คำบอก “รวด”

ท่าเล็กยิงจากท่านั่งสูงยิง

ทำนักรบยิง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำนักรบยิง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “นักรบนั่ง, เตรียมยิง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “นักรบนั่งเตรียมยิง, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่ากึ่งขาหั้นจ้งหะหนึ่ง
จากนั้นก้าวเท้าซ้ายไปทางซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ แนวนเท้าทั้งสองข้างขนานกัน
มือทั้งสองข้างถือปืนอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “นักรบนั่งเตรียมยิง, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติทรุดตัวลงนั่ง จากนั้นให้ละมือขวา
ที่จับพานท้ายปืนมาค้ำยันพื้นด้านหลังทางขวาแล้วนั่งลงบนพื้น มือซ้ายกำรอบฝากรอบลากล้องปืนในลักษณะ
หงายฝ่ามือรักษาสมดุลของปืนให้แนวลากล้องปืนชี้ไปยังเป้าหมาย จากนั้นละมือขวาจากพื้นมาตบจับพานท้ายปืน
ในลักษณะคืบสันพานท้าย แล้วนำพานท้ายปืนเข้าร่องไหล่ขวา ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น แขนซ้ายท่อนบนทาบ
บริเวณหัวเข่าซ้ายด้านในใบหนายังไม่แนบชิดติดพานท้ายปืน สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “นักรบนั่งเตรียมยิง, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาจับด้ามปืนในลักษณะ
กำรอบโดยให้นิ้วชี้พาดไปตามโกร่งไกปืน แขนขวาท่อนบนทาบบริเวณหัวเข่าขวาด้านใน ก้มศีรษะให้บริเวณแก้ม
แนบชิดติดพานท้ายหลังโครงศูนย์หลัง สายตาเล็งที่เป้าหมายผ่านศูนย์หลังและศูนย์หน้า

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ท่าเล็กยิงจากท่านั่งราบยิง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเล็กยิงจากท่านั่งราบยิง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวดเร็ว” ใช้คำบอก “เล็กยิง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากด้ามปืนมาตบจับที่
สันพานท้ายปืนในลักษณะคืบด้วยนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก นิ้วก้อยเสมอแผ่นยาง
รองพานท้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นให้เงยศีรษะขึ้น สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย ส่วนอื่นๆ
ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะเดิม

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากพานท้ายปืนไปตบพื้นด้านหลัง
ทางขวาแล้วดันตัวให้ลุกขึ้นยืน โดยไม่ให้เท้าทั้งสองข้างเคลื่อนที่ จากนั้นใช้มือขวามาตบจับที่พานท้ายปืน
ในลักษณะคืบ แล้วลดพานท้ายปืนลงอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมใช้อาวุธอย่างแข็งแรง

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กยิง, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติบิดลำตัวมาทางซ้าย ๔๕ องศา โดยใช้
สันเท้าขวาเป็นจุดหมุน จากนั้นนำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะการวาดเท้าไปด้านข้าง ขาเหยียดตึง
แล้วอัดสันเท้าอย่างแข็งแรง กลับมาอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

“เล็กยิง”

คำบอก “รวดเร็ว”

ท่าเล็กยิงจากท่านั่งราบยิง

ทำนึ่งคุกเข่ายิง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำนึ่งคุกเข่ายิง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “นึ่งคุกเข่านึ่ง, เตรียมยิง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “นึ่งคุกเข่านึ่งเตรียมยิง, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าขาหันทันทีจากนั้นก้าวเท้าซ้ายไปทางซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ปลายเท้าซ้ายชี้ไปที่เป้าหมาย มือทั้งสองข้างถือปืนอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “นึ่งคุกเข่านึ่งเตรียมยิง, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติยกเท้าขวาไปด้านหลังประมาณหนึ่งก้าว แล้วทรุดตัวลง วางหัวเข่าขวาลงบนพื้นอยู่แนวเดียวกันกับส้นเท้าซ้าย จากนั้นใช้มือขวานำพานท้ายปืนเข่ารองไหล่ขวาลำตัวตั้งตรง สายตามองไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “นึ่งคุกเข่านึ่งเตรียมยิง, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาจับด้ามปืนในลักษณะการรอบโดยให้นิ้วชี้พาดไปตามโกร่งไกปืน แขนซ้ายท่อนบนพาดไปกับหัวเข่าซ้าย จากนั้นก้มศีรษะให้บริเวณแก้มแนบชิดติดพานท้ายหลังโครงศูนย์หลัง โนมตัวไปด้านหน้าเล็กน้อย สายตาเล็งที่เป้าหมายผ่านศูนย์หลังและศูนย์หน้า

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ท่าเลื่อยจากท่านั่งคุกเข่ายิง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเลื่อยจากท่านั่งคุกเข่ายิง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “เลื่อย”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลื่อย, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากด้ามปืนมาตบจับที่สันพานท้ายปืนในลักษณะคืบด้วยนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก นิ้วก้อยเสมอแผ่นยางรองพานท้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นให้เหยยศีรษะขึ้น สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย ยึดลำตัวขึ้นให้ตั้งตรง ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะเดิม

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลื่อย, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติลุกขึ้นยืนแล้วยกเท้าขวากลับมายืนตำแหน่งเดิม แล้วลดพานท้ายปืนลงอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมใช้อาวุธอย่างแข็งแรง

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เลื่อย, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติบิดลำตัวมาทางซ้าย ๙๐ องศา โดยใช้สันเท้าขวาเป็นจุดหมุน จากนั้นนำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะการรวดเท้าไปด้านข้าง ขาเหยียดตึงแล้วอัดสันเท้าอย่างแข็งแรง กลับมาอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

“เลื่อย”

คำบอก “รวด”

ท่าเลื่อยจากท่านั่งคุกเข่ายิง

ท่านอนยิง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่านอนยิง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติหน้าที่ราชการสนาม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “นอน, เตรียมยิง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “นอนเตรียมยิง, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่ากึ่งขาหันทันจังหวะหนึ่ง จากนั้นก้าวเท้าซ้ายไปทางซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ แแนวเท้าทั้งสองข้างขนานกัน มือทั้งสองข้างถือปืนอยู่ในท่าเตรียมใช้อาวุธ สายตามองตรงไปที่เป้าหมาย

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “นอนเตรียมยิง, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติคุกเข่าทั้งสองข้างพร้อมกัน โดยให้ปฏิบัติในท่านั่งสูงก่อนแล้วจึงคุกเข่าทั้งสองข้างลงบนพื้น หัวเข่าทั้งสองข้างห่างกันตามธรรมชาติ ยึดลำตัวให้ตั้งตรง อยู่บนหัวเข่าทั้งสองข้าง จากนั้นละมือขวาจากพานท้ายปืนไปตบลงบนพื้นด้านหน้า พร้อมโน้มตัวไปด้านหน้า ใช้มือขวาค้ำยันพื้นไว้ แล้วจึงทรุดตัวลงนอนบนพื้น โดยใช้ศอกซ้ายวางลงบนพื้นและบิดลำตัวขึ้นไปทางซ้ายเล็กน้อย มือซ้ายกำรอบฝากรอบลำกล้องปืนในลักษณะหยาฝ่ามือรักษาสมดุลของปืนให้แนวลำกล้องปืนชี้ไปยังเป้าหมาย จากนั้นละมือขวาจากพื้นมาตบจับที่พานท้ายปืนในลักษณะคืบ นำพานท้ายปืนเข้าร่องไหล่ขวา ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “นอนเตรียมยิง, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาจับด้ามปืนในลักษณะกำรอบโดยให้นิ้วชี้พาดไปตามโกร่งไกปืน จากนั้นบิดลำตัวลงทางขวา ตั้งข้อศอกขวาลงบนพื้น แล้วก้มศีรษะให้บริเวณแก้มแนบชิดติดพานท้ายหลังโครงศูนย์หลัง ยกหัวเข่าขวาออกจากลำตัวพอสมควรเพื่อจัดทำยิงให้มั่นคง สายตาเล็งที่เป้าหมายผ่านศูนย์หลังและศูนย์หน้า

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ทำยืนเตรียมแทง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำยืนเตรียมแทง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ยืน, เตรียมแทง”

๕.กาปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “ยืน, เตรียมแทง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวายกปืนขึ้นมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ (รูปที่หนึ่ง, รูปที่สอง) พร้อมกันนั้นให้ก้าวเท้าซ้ายไปด้านหน้าเฉียงไปทางซ้ายเล็กน้อยประมาณครึ่งก้าว ปลายเท้าทั้งสองชี้ไปที่ทิศทางตรงหน้าส้นเท้าซ้ายอยู่แนวเดียวปลายเท้าขวา เท้าทั้งสองห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ขณะเดียวกันมือซ้ายขัดหรือผลักปืนออกไปด้านหน้าให้แขนซ้ายเหยียดตึง ปลายดาบอยู่ระดับสายตาหรือคอหอยคู่ต่อสู้ แขนซ้ายงอเล็กน้อย มือขวากำคอปืนฝ่ามือหันไปทางซ้าย แขนขวาท่อนล่างทาบไปกับสันพานท้ายปืน น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง และให้ย่อเข้าทั้งสองลงเล็กน้อยหรือหัวเข่าอยู่แนวเดียวปลายเท้าทั้งสองข้าง (รูปที่สาม)

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

ทำยืนเตรียมแทง

“ยืน, เตรียมแทง”

คำบอก “เป็นคำๆ”

ทำยืนเตรียมแทง

ท่าเรียบอาวุธจากท่ายืนเตรียมแทง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าเรียบอาวุธจากท่ายืนเตรียมแทง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “เรียบ, อาวุธ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ยึดลำตัวขึ้นมาจากตัวตั้งตรง พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางขวา ละมือ ขวาจากคอปืนมาตบจับฝาดกรอบลำกล้องปืนเหนือมือซ้ายแขนทั้งสองข้าง เหยียดตึง ปืนเฉียงทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา พานท้ายปืนแนบข้าง ขาขวา

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เรียบอาวุธ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติสับด้ามมือซ้าย (ในลักษณะการฟันมือ) มาข้างขาซ้าย มือขวาลดปืนลงมาอยู่ข้างขาขวากลับมาอยู่ใน ท่าเรียบอาวุธ อย่างรวดเร็วและแข็งแรง จากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

ตอนที่สอง

“เรียบ, อาวุธ”

คำบอก “เป็นคำๆ”

ท่าเรียบอาวุธจากท่ายืนเตรียมแทง

ท่าหมุนตัว

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าหมุนตัว”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “หมุนตัว”

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “หมุนตัว” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายที่จับฝาคีบรอบลำกล้องดิ่งปืนเข้าหาตัวอยู่ในลักษณะของท่าเฉียงอาวุธ จากนั้นเปิดปลายเท้าซ้าย ใช้สันเท้าซ้ายเป็นจุดหมุน หมุนตัวไปทางซ้ายของลำตัว ๑๘๐ องศา ในระหว่างการหมุนตัวให้ยกขาขวาขึ้นเล็กน้อย เมื่อหมุนได้ที่แล้วให้วางเท้าขวาลงบนพื้นในลักษณะของการกระ跳เท้า ปลายเท้าขวาอยู่แนวเดียวกับสันเท้าซ้าย ปลายเท้าทั้งสองชี้ไปทิศทางตรงหน้า เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ย่อเข่าทั้งสองลงเล็กน้อย พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายผลักปืนออกไปด้านหน้าให้แขนซ้ายเหยียดตึง ปลายดาบอยู่ระดับสายตา มือขวากำรอบที่คอปืน แขนขวาท่อนล่างทาบไปตามสันพานท้ายปืนอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง

ท่าหมุนตัว

หมายเหตุ : ตอนที่หนึ่งนำปืนมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ ตอนที่สองหมุนตัว ตอนที่สามอยู่ท่าเตรียมแทงตอนที่หนึ่งนำปืนมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ ตอนที่สองหมุนตัว ตอนที่สามอยู่ท่าเตรียมแทง

ท่าพักปืน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าพักปืน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “พักปืน”

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “พักปืน” ให้ผู้ปฏิบัติยึดลำตัวขึ้นให้ตัวตั้งตรง พร้อมกันนั้นใช้มือทั้งสองลดปืนลงหน้าลำตัวจนแขนทั้งสองข้างเหยียดตึง ปากล่างล่างชี้ไปทางซ้ายของลำตัว ด้ามปืนชี้ลงพื้น เท้าทั้งสองยังยืนอยู่ในลักษณะเดิม

ท่าพักปืน

หมายเหตุ : ท่าพักปืนสามารถนำไปใช้ในการจัดแถวได้ในกรณีที่กำลังฝึกในท่าการใช้ดาบปลายปืน โดยไม่ต้องสั่งจัดแถว

“พักปืน”

คำบอก “รวด”

ท่าพักปืน

ทำป็นลง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำป็นลง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “ป็นลง”

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “ป็นลง” ให้ผู้ปฏิบัติยึดลำตัวขึ้น พร้อมกันนั้นให้ละมือขวาจากคอปืนมาจับ ฝาดรอบลากล่องเหนือมือซ้ายในลักษณะการรอบ จากนั้นใช้มือขวาลดป็นลงให้พานท้ายปืนวางบนพื้นระหว่างเท้าทั้งสองข้าง ปืนตั้งตรง ด้ามปืนชี้ตรงไปด้านหน้า มือขวาจับใต้โครงศูนย์หน้าในลักษณะคืบเหมือนท่าเรียบอาวุธ พร้อมกันนั้นละมือซ้ายจากฝาดรอบลากล่อง สะบัดมือซ้าย (ในลักษณะการพันมือ) ลงมาอยู่ข้างขาซ้าย นิ้วทั้งห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกันชี้ลงพื้น หันฝ่ามือเข้าด้านในลำตัวในลักษณะทั้งดั่ง สายตามองตรงไปข้างหน้า

ทำป็นลง

ท่าแทงใกล้

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่าแทงใกล้”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “แทงใกล้, แทะ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๔ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “แทงใกล้ยังไม่ชักปืนกลับ - แทะ” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองดึงปืนมาข้างหลังทางด้านขวาของลำตัว มือขวาอยู่ประมาณแนวเข็มขัดสะโพกขวา ปืนอยู่ในลักษณะท่าเตรียมแทง ลักษณะของลำตัวยังอยู่ในท่าเตรียมแทง จากนั้นให้ก้าวเท้าซ้ายออกไปข้างหน้าเกือบสุดก้าวด้วยการโน้มน้ำหนักตัวไปข้างหน้าในลักษณะการกระแทกเท้า พร้อมแทงปืนไปที่บริเวณคอของข้าศึกจนแขนซ้ายเหยียดตึง เมื่อวางเท้าซ้ายลงบนพื้นให้ย่อเข่าลงเล็กน้อย หัวเข่าซ้ายอยู่แนวเดียวกับปลายเท้าซ้าย น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าซ้าย ขาขวาเหยียดตึง สันเท้าขวาเปิด

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ทรงตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย จัดท่าทางให้อยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “บังตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหลังด้วยความแข็งแรงจนขาซ้ายเหยียดตึง ปลายเท้าซ้ายเปิด ปลายเท้าขวาชี้ไปด้านขวา ย่อตัวลง ทิ้งน้ำหนักตัวลงที่เท้าขวา ในขณะที่ก้าวเท้าขวาไปด้านหลังให้ใช้มือทั้งสองข้างกระชากปืนตามมาให้ด้ามหืออยู่บริเวณเข็มขัดสนาม ด้ามปืนชี้ไปทางด้านขวา โนมตัวไปด้านหน้าเล็กน้อย สายตาจับจ้องที่ข้าศึก

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “เตรียมแทง” ให้ผู้ปฏิบัติผลักปืนไปข้างหน้า พร้อมกับก้าวเท้าขวาไปด้านหน้าในลักษณะการกระแทกเท้าลงบนพื้น ให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันหนึ่งช่วงไหล่ กลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง สายตาจับจ้องที่ข้าศึก

“แทงใกล้, แทะ”

คำบอก “เป็นคำๆ”

ท่าแทงใกล้

ท่าแทงไกล

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าแทงไกล”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “แทงไกล, แทง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๔ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “แทงไกลยังไม่ชักปืนกลับ, แทง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองดึงปืนมาข้างหลังทางด้านขวาของลำตัว มือขวาอยู่ประมาณแนวเข็มขัดสะโพกขวา ปืนอยู่ในลักษณะท่าเตรียมแทง ลักษณะของลำตัวยังอยู่ในท่าเตรียมแทง จากนั้นให้ก้าวเท้าขวาออกไปข้างหน้าสุดก้าวด้วยการโหมน้ำหนักตัวไปข้างหน้าในลักษณะการกระแทกเท้า พร้อมแทงปืนไปที่บริเวณคอของข้าศึกจนแขนซ้ายเหยียดตึง เมื่อวางเท้าขวาลงบนพื้นให้ย่อเข่าลงเล็กน้อย หัวเข้าขวาอยู่แนวเดียวกับปลายเท้าขวา น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าขวา ขาซ้ายเหยียดตึง ส้นเท้าซ้ายเปิด

ตอนที่สอง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ทรงตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย จัดท่าทางให้อยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “บังตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหลังด้วยความแข็งแรงจนขาซ้ายเหยียดตึงปลายเท้าซ้ายเปิดปลายเท้าขวาชี้ไปด้านขวา ย่อตัวลง ทิ้งน้ำหนักตัวลงที่เท้าขวา ในขณะที่ก้าวเท้าขวาไปด้านหลังให้ใช้มือทั้งสองข้างกระชากปืนตามมาให้ด้ามห้อยอยู่บริเวณเข็มขัดสนาม ด้ามปืนชี้ไปทางด้านขวา โนมัตัวไปด้านหน้าเล็กน้อย สายตาจับจ้องที่ข้าศึก

ตอนที่สาม

ตอนที่สอง

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “เตรียมแทง” ให้ผู้ปฏิบัติตั้งปืนไปข้างหน้าพร้อมกับก้าวเท้าขวาไปด้านหน้าในลักษณะกระต๊อบเท้าลงบนพื้นให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันหนึ่งช่วงไหล่ กลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง สายตาจับจ้องที่ข้าศึก

“แทงไกล, แทง”

คำบอก “เป็นคำๆ”

ท่าแทงไกล

ทำปัดซ้ายแทงใกล้

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำปัดซ้ายแทงใกล้”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ปัดซ้ายแทงใกล้, แทง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๕ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปัดซ้ายแทงใกล้, แทง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองข้างผลักปืนไปด้านซ้ายจนแขนทั้งสองเหยียดตึง

ตอนที่สอง : ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองข้างดึงปืนมาข้างหลังทางด้านขวาของลำตัว มือขวาอยู่ประมาณแนวเข็มขัดสะโพกขวา ปืนอยู่ในลักษณะท่าเตรียมแทง ลักษณะของลำตัวยังอยู่ในท่าเตรียมแทง จากนั้นให้ก้าวเท้าซ้ายออกไปข้างหน้า เกือบสุดก้าวด้วยการโน้มน้ำหนักตัวไปข้างหน้าในลักษณะการกระแทกเท้า พร้อมแทงปืนไปที่บริเวณคอของข้าศึก จนแขนซ้ายเหยียดตึง เมื่อวางเท้าซ้ายลงบนพื้นให้ย่อเข่าลงเล็กน้อย หัวเข่าซ้ายอยู่แนวเดียวกับปลายเท้าซ้าย น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าซ้าย ขาขวาเหยียดตึง สันเท้าขวาเปิด

ตอนที่สาม

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ทรงตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย จัดท่าทางให้อยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “บังตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหลังด้วยความแข็งแรงจนขาซ้ายเหยียดตึงปลายเท้าซ้ายเปิด ปลายเท้าขวาชี้ไปด้านขวา ย่อตัวลง ทิ้งน้ำหนักตัวลงที่เท้าขวา ในขณะที่ก้าวเท้าขวาไปด้านหลังให้ใช้มือทั้งสองข้างกระชากป็นตามมาให้ด้ามหี้อยู่บริเวณเข็มขัดสนาม ด้ามปืนชี้ไปทางด้านขวา โนมตัวไปด้านหน้าเล็กน้อย สายตาจับจ้องที่ข้าศึก

ตอนที่สี่

ตอนที่ห้า

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “เตรียมแทง” ให้ผู้ปฏิบัติตั้งป็นไปข้างหน้าพร้อมกับก้าวเท้าขวาไปด้านหน้าในลักษณะกระต๊อบเท้าลงบนพื้นให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันหนึ่งช่วงไหล่ กลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง สายตาจับจ้องที่ข้าศึก

ทำปัดขวาแทงไกล

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ทำปัดขวาแทงไกล”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ปัดขวาแทงไกล, แทง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๕ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปัดขวาแทงไกล, แทง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองข้างผลักปืนไปด้านขวาจนแขนทั้งสองเหยียดตึง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “แทงไกลยังไม่ชักปืนกลับ, แทง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองข้างดึงปืนมาข้างหลังทางด้านขวาของลำตัว มือขวาอยู่ประมาณแนวเข็มขัดสะโพกขวา ปืนอยู่ในลักษณะท่าเตรียมแทง ลักษณะของลำตัวยังอยู่ในท่าเตรียมแทง จากนั้นให้ก้าวเท้าขวาออกไปข้างหน้าสุดก้าวด้วยการโน้มน้ำหนักตัวไปข้างหน้าในลักษณะการกระเทียบเท้า พร้อมแทงปืนไปที่บริเวณคอของข้าศึกจนแขนซ้ายเหยียดตึง เมื่อวางเท้าขวาลงบนพื้นให้ย่อเข่าลงเล็กน้อย หัวเข่าขวาอยู่แนวเดียวกับปลายเท้าขวา น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าขวา ขาซ้ายเหยียดตึง สันเท้าซ้ายเปิด

ตอนที่สาม

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ทรงตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย จัดท่าทางให้อยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “บังตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหลังด้วยความแข็งแรงจนขาซ้ายเหยียดตึงปลายเท้าซ้ายเปิด ปลายเท้าขวาชี้ไปด้านขวา ย่อตัวลง ทิ้งน้ำหนักตัวลงที่เท้าขวา ในขณะที่ก้าวเท้าขวาไปด้านหลังให้ใช้มือทั้งสองข้างกระชากป็นตามมาให้ด้ามหี้อยู่บริเวณเข็มขัดสนาม ด้ามปืนชี้ไปทางด้านขวา โนมตัวไปด้านหน้าเล็กน้อย สายตาจับจ้องที่ข้าศึก

ตอนที่สี่

ตอนที่ห้า

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “เตรียมแทง” ให้ผู้ปฏิบัติตั้งป็นไปข้างหน้าพร้อมกับก้าวเท้าขวาไปด้านหน้าในลักษณะกระต๊อบเท้าลงบนพื้นให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันหนึ่งช่วงไหล่ กลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง สายตาจับจ้องที่ข้าศึก

ท่าตีด้วยพานท้ายตั้ง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำอาวุธ “ท่าตีด้วยพานท้ายตั้ง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “ผสม” ใช้คำบอก “ตีด้วยพานท้ายตั้ง, กระแทกด้วยพานท้าย, ตีด้วยดาบ - ทำ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๕ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ตีด้วยพานท้ายตั้ง” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าประมาณหนึ่งก้าว พร้อมกันนั้นให้ใช้มือขวาที่ถือจับคอปืนอยู่ดึงพานท้ายปืนขึ้นให้ออกไปข้างหน้าและขึ้นข้างบนด้วยแรงทั้งตัวจนปืนขนานกับพื้น ปืนอยู่สูงระดับศีรษะ มือซ้ายอยู่บริเวณใบหู ด้ามปืนชี้ขึ้นข้างบน ลำตัวหันไปทางซ้ายเกือบ ๙๐ องศา ปลายเท้าทั้งสองบิดเฉียงไปทางซ้ายตามความแรงของการตี ส้นเท้าทั้งสองข้างไม่เปิด

ตอนที่สอง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “กระแทกด้วยพานท้าย” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองดึงปืนมาข้างหลังจนสุด แล้วก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าประมาณหนึ่งก้าว พร้อมกันนั้นใช้มือทั้งสองที่ถือปืนอยู่กระแทกพานท้ายปืนออกไปข้างหน้าจนแขนขวาเหยียดตึงแขนซ้ายงอเล็กน้อย หัวเข่าซ้ายงอเล็กน้อยอยู่เสมอปลายเท้าซ้าย ขาขวาเหยียดตึง ส้นเท้าขวาเปิด น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าซ้าย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ทรงตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าเพื่อรักษาการทรงตัว มือยังถือปืนอยู่ในลักษณะเดิม น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสอง ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง ส้นเท้าทั้งสองข้างไม่เปิด

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ตีด้วยดาบ” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า พร้อมกันนั้นฟันดาบลงมาทางขวา (บริเวณระหว่างคอกับไหล่ของข้าศึก) ลงไปด้านล่างจนแขนซ้ายเหยียดตึง ปลายดาบอยู่กึ่งกลางระหว่างเท้าทั้งสองข้าง พานท้ายปืนแนบแขนขวาที่เอวอยู่บริเวณต้นขาขวาก้มลำตัวลงเล็กน้อย ปลายเท้าบิดเฉียงไปทางขวาตามแรงของการตี

ตอนที่สี่

ตอนที่ห้า

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “เตรียมแทง” ให้ผู้ปฏิบัติเงยตัวขึ้น ใช้มือทั้งสองข้างดึงปืนขึ้นมาปฏิบัติในท่าเตรียมแทง พร้อมกับกระแทกเท้าขวาลงบนพื้นให้ปลายเท้าขวาเสมอส้นเท้าซ้ายเท้าทั้งสองข้างห่างกันหนึ่งช่วงไหล่ กลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง

“ตีด้วยพาด้านซ้าย” กระแทกด้วยพาด้านซ้าย, ตีด้วยดาบ - ทัก

คำบอก “ผสม”

ทำด้วยพาด้านซ้าย

ท่าตีด้วยพานท้ายราบ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่าอาวุธ “ท่าตีด้วยพานท้ายราบ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อใช้ในโอกาสปฏิบัติราชการสนามหรือเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ดาบปลายปืน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “ผสม” ใช้คำบอก “ตีด้วยพานท้ายราบ, กระแทกด้วยพานท้าย, ตีด้วยดาบ - ทำ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๕ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ตีด้วยพานท้ายราบ” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าประมาณหนึ่งก้าว พร้อมกันนั้นให้ใช้มือขวาที่ถือจับคอปืนอยู่ดึงพานท้ายปืนขึ้นให้ออกไปข้างหน้าและขึ้นข้างบนด้วยแรงทั้งตัวจนปืนขนานกับพื้น ปืนอยู่สูงระดับศีรษะ มือซ้ายอยู่บริเวณใบหู ด้ามปืนชี้ไปทางซ้าย ลำตัวหันไปทางซ้ายเกือบ ๙๐ องศา ปลายเท้าทั้งสองบิดเฉียงไปทางซ้ายตามความแรงของการตี ส้นเท้าทั้งสองข้างไม่เปิด

ตอนที่สอง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “กระแทกด้วยพานท้าย” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองดึงปืนมาข้างหลังจนสุด แล้วก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าประมาณหนึ่งก้าว พร้อมกันนั้นใช้มือทั้งสองที่ถือปืนอยู่กระแทกพานท้ายปืนออกไปข้างหน้าจนแขนขวาเหยียดตึงแขนซ้ายงอเล็กน้อย หัวเข่าซ้ายงอเล็กน้อยอยู่เสมอ ปลายเท้าซ้าย ขาขวาเหยียดตึง ส้นเท้าขวาเปิด น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าซ้าย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ทรงตัว” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า เพื่อรักษาการทรงตัว มือยังถือปืนอยู่ในลักษณะเดิม น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสอง ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง สันเท้าทั้งสองข้างไม่เปิด

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ตีด้วยดาบ” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า พร้อมกันนั้นฟันดาบลงมาทางขวา (บริเวณระหว่างคอกับไหล่ของข้าศึก) ลงไปด้านล่างจนแขนซ้ายเหยียดตึง ปลายดาบอยู่กึ่งกลางระหว่างเท้าทั้งสองข้าง พานท้ายปืนแนบแขนขวาท่อนล่างอยู่บริเวณต้นขาขวา ก้มลำตัวลงเล็กน้อย ปลายเท้าบิดเฉียงไปทางขวาตามแรงของการตี

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “เตรียมแทง” ให้ผู้ปฏิบัติเงยตัวขึ้น ใช้มือทั้งสองข้างดึงปืนขึ้นมาปฏิบัติในท่าเตรียมแทง พร้อมกับกระเทียบเท้าขวาลงบนพื้นให้ปลายเท้าขวาเสมอสันเท้าซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันหนึ่งช่วงไหล่ กลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียมแทง

ตอนที่ห้า

“ตีด้วยพาด้านซ้าย, กระแทกด้วยพาด้านซ้าย, ตีด้วยดาบ - ท่า”

คำบอก “ผสม”

ท่าตีด้วยพาด้านซ้าย

ท่าอาวุธพระราชทาน บรรจุ ๑๒ ขั้นตอน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลท่าอาวุธ “ท่าอาวุธพระราชทาน บรรจุ ๑๒ ขั้นตอน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

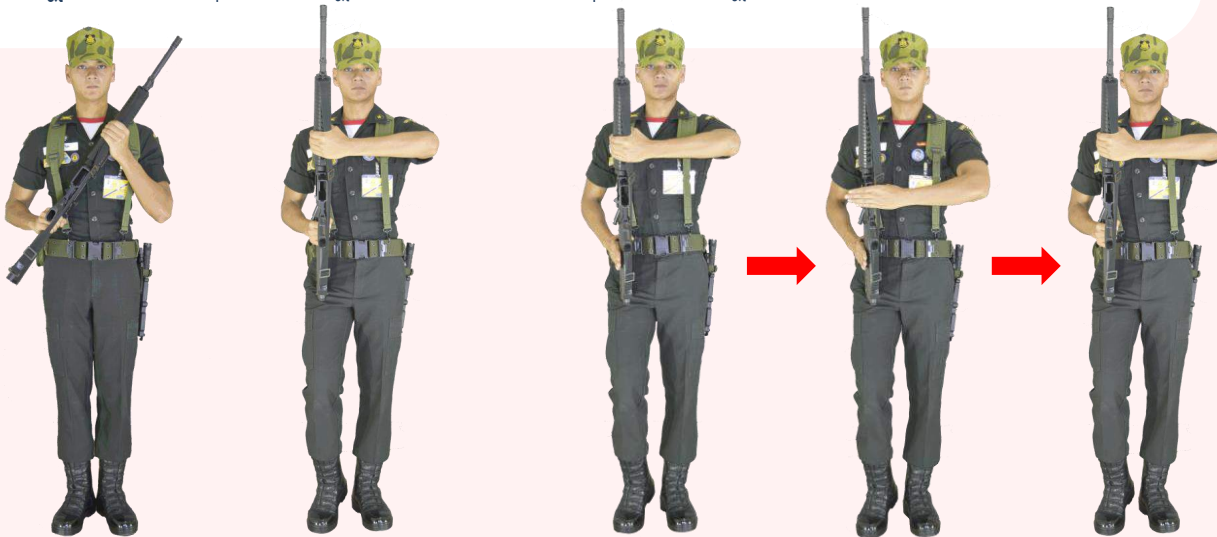
๓.ประโยชน์ : ท่าบรรจุ ๑๒ ขั้นตอนเป็นท่าที่ใช้ในโอกาสต่อไปนี้

๓.๑ ก่อนทำการยิงต้องทำการบรรจุให้ถูกต้องเพื่อไม่ให้เกิดอันตราย

๓.๒ หลังทำการยิงจะต้องทำการปลดซองกระสุนให้ถูกต้อง

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “บรรจุ”

๕.การปฏิบัติ : ท่าบรรจุเป็นท่าที่ปฏิบัติต่อจากท่าเรียบอาวุธ แบ่งการปฏิบัติออกเป็น ๑๒ ขั้นตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

ตอนที่สาม

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติในท่าเรียบอาวุธ

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติยกสันเท้าขวาขึ้น พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางขวาเฉียงไปทางด้านหน้า ด้ามปืนหันไปทางข้างหน้า ให้ปืนอยู่แนวไหล่ขวา แนวปืนทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา โครงศูนย์หน้าอยู่ระดับสายตา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น มือขวาดึงคอปืนเข้าหาตัววางพานท้ายปืนบนต้นขาขวา ข้อศอกขวากางออกเล็กน้อย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากคอปืนมาจับคันรังลูกเลื่อน ลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันฝ่ามือคว่ำลง ดึงคันรังลูกเลื่อนมาข้างหลังจนสุดแล้วประคองกลับเข้าตำแหน่งเดิมจำนวนสามครั้ง ครั้งที่สามไม่ต้องประคองกลับตำแหน่งเดิม จากนั้นเลื่อนมือซ้ายลงมาตามตัวปืนจนถึงช่องบรรจุของกระสุนในลักษณะคืบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันรองอยู่ด้านล่าง นิ้วหัวแม่มือซ้ายกดที่เหล็กหยุดหน้าลูกเลื่อน แล้วเลื่อนมือขวาที่จับคันรังลูกเลื่อนมาคืบสันพานท้ายต่อจากคันรังลูกเลื่อน นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน (รูปที่หนึ่ง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “แก๊ก” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาดันคันรังลูกเลื่อนไปข้างหน้าจนสุด แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือขวาจัดคันบังคับการยิงให้อยู่ตำแหน่งห้ามไก (รูปที่สอง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายไปจับที่ฝาครอบลำกล้องปืนในลักษณะการรอบ ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น (รูปที่สาม)

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองชูปืนขึ้นเหนือศีรษะอย่างรวดเร็ว ปืนอยู่ด้านหน้าลำตัวทางซ้าย เหยียดขึ้นทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา พร้อมกันนั้นเงยศีรษะขึ้นมองในรังเพลิง จากนั้นละมือขวาจากคอปืนมากำหลวมยกเว้นนิ้วก้อย ให้วางทาบไปตามช่องคัตปล็อกกระสุน ลักษณะหงายฝ่ามือ (รูปที่หนึ่ง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาตบจับที่คอปืนในลักษณะกำรอบ และใช้มือทั้งสองลดปืนลงมาวางที่หน้าขาขวา (กลับมาอยู่ในขั้นตอนที่สาม) อย่างรวดเร็วและแข็งแรง (รูปที่สอง)

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายดึงฝาคีครอบลำกล้องปืนเข้าหาลำตัว พร้อมกันนั้นใช้มือขวาผลักปืนออกนอกลำตัว และลดสันเท้าขวาลงอย่างแข็งแรง คล้ายลักษณะของท่าเฉียงอาวุธแต่ให้หันด้ามปืนชี้เฉียงลงพื้น

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาตบจับฝาคีครอบลำกล้องปืนเหนือมือซ้ายในลักษณะกำรอบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น

ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายจากฝาคีครอบลำกล้องมาตบจับที่ช่องกระสุน (บริเวณเข็มขัดสนามด้านหน้าฝั่งซ้าย) นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันชี้ลงพื้น

ตอนที่แปด

ตอนที่เก้า

ตอนที่สิบ

ตอนที่สิบเอ็ด

ตอนที่สิบสอง

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายนำของกระสุนขึ้นมาเสียบเข้าที่ช่องใส่ของกระสุนในลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน โดยใช้อุ้งมือซ้ายดันส่วนฐานของของกระสุน แต่ยังไม่กดให้เข้าที่

ตอนที่เก้า : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่เก้า” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายกระแทกในลักษณะคืบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน โดยใช้อุ้งมือซ้ายดันส่วนฐานของของกระสุนให้เข้าที่

ตอนที่สิบ : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่สิบ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายที่จับของกระสุนมาจับที่ฝาครอบลำกล้องปืนได้มือขวาในลักษณะกำรอบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน

ตอนที่สิบเอ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่สิบเอ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาไปตบจับที่ด้ามหัวปืนในลักษณะคืบ หันหลังมือออกด้านนอก นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน จากนั้นใช้หัวแม่มือขวากดเหล็กหยุดหน้าลูกเลื่อน ปล่อยลูกเลื่อนวิ่งไปด้านหน้าเพื่อบรรจุกระสุนเข้ารังเพลิง

ตอนที่สิบสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “บรรจุ, ตอนที่สิบสอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากด้ามหัวปืน ทำมือลักษณะคืบไปตบจับสันพานท้ายปืนอย่างแข็งแรง นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วก้อยเสมอแผ่นยางรองพานท้าย โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ ข้อศอกขวาางออกเล็กน้อย หรือให้แนวแขนขาท่อนล่างตั้งฉากกับแนวปืน

ท่าอาวุธพระราชทาน เลิกบรรจุ ๑๒ ขั้นตอน

การปฏิบัติ : เป็นท่าที่ปฏิบัติต่อจากท่าบรรจุ แบ่งการปฏิบัติออกเป็น ๑๒ ขั้นตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่ห้า

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวา มาตบจับฝาด้านล่างของปืนเหนือมือซ้ายในลักษณะการรอบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัตินำมือซ้ายมาตบจับที่ของกระสุนในลักษณะคิบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน โดยใช้อุ้งมือซ้ายรองรับส่วนฐานของของกระสุน และใช้นิ้วหัวแม่มือกดปุ่มกลอนยึดของกระสุนแล้วค้างไว้

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัตินำของกระสุนมาเก็บใส่กระเป๋ใส่ของกระสุน (บริเวณเข็มขัดสนามด้านหน้าฝั่งซ้าย)

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายมาตบจับที่ฝาด้านล่างของปืนได้มือขวาในลักษณะการรอบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากฝาด้านล่างของปืน ทำมือลักษณะคิบบนตบจับสันพานท้ายปืนอย่างแข็งแรง นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วก้อยเสมอแผ่นยางรองพานท้าย โดยพยายามไม่ให้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ ข้อศอกขวาแกว่งเล็กน้อย หรือให้แนวแขนขาตอนล่างตั้งฉากกับแนวปืน

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

ตอนที่แปด

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

ตอนที่เก้า

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาที่พานท้ายปืนมาตบจับที่คอปืน
ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติยกสันเท้าขวาขึ้น พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางขวาเฉียงไปทางด้านหน้า ด้ามปืนหันไปทางข้างหน้า ให้ปืนอยู่แนวไหล่ขวา แขนปืนทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา โครงศูนย์หน้าอยู่ระดับสายตา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น มือขวาดึงคอปืนเข้าหาตัว วางพานท้ายปืนบนต้นขาขวา ข้อศอกขวากางเล็กน้อย

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากคอปืนมาตบจับคันรั้งลูกเลื่อน ลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันฝ่ามือคว่ำลง ดึงคันรั้งลูกเลื่อนมาข้างหลังจนสุดแล้วประคองกลับเข้าตำแหน่งเดิม จำนวนสามครั้ง ครั้งที่สามไม่ต้องประคองกลับตำแหน่งเดิม จากนั้นเลื่อนมือซ้ายลงมาตามตัวปืนจนถึงช่องบรรจุซองกระสุนในลักษณะคืบนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันรองอยู่ด้านล่าง นิ้วหัวแม่มือซ้ายกดที่เหล็กหยุดหน้าลูกเลื่อน แล้วเลื่อนมือขวาที่จับคันรั้งลูกเลื่อนมาคืบสันพานท้ายต่อจากคันรั้งลูกเลื่อน นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน (รูปที่หนึ่ง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “แก๊ก” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาดันคันรั้งลูกเลื่อนไปข้างหน้าจนสุด แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือขวาจัดคันบังคับการยิงให้อยู่ตำแหน่งห้ามไก (รูปที่สอง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายไปตบจับที่ฝาครอบลำกล้องปืนในลักษณะการรอบ ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น (รูปที่สาม)

ตอนที่เก้า : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจุ, ตอนที่เก้า” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองชูปืนขึ้นเหนือศีรษะอย่างรวดเร็ว ปืนอยู่ด้านหน้าลำตัวทางซ้าย เเฉียงขึ้นทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา พร้อมกันนั้นเงยศีรษะขึ้นมองในรังเพลิง จากนั้นละมือขวาจากคอปืนมากำหวลมวกเว้นนิ้วก้อย ให้วางทาบไปตามช่องคัตปลอกกระสุนลักษณะหงายฝ่ามือ (รูปที่หนึ่ง)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาตบจับที่คอปืนในลักษณะการรอบ และใช้มือทั้งสองลดปืนลงมาวางที่หน้าขาขวา (กลับมาอยู่ในขั้นตอนที่แปด) อย่างรวดเร็วและแข็งแรง (รูปที่สอง)

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

รูปที่สี่

รูปที่ห้า

ตอนที่สิบ

ตอนที่สิบเอ็ด

ตอนที่สิบสอง

ตอนที่สิบ : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจ, ตอนที่สิบ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากคอปืนมาตบจับคันรั้ง ลูกเลื่อนลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันฝ่ามือคว่ำลง (รูปที่สอง) ดึงคันรั้งลูกเลื่อนมาข้างหลังจนสุด แล้วปล่อยไปข้างหน้า จากนั้นใช้มือขวาอ้อมข้ามปืนมาตบจับบริเวณคันบังคับการยิง นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันชี้ลงด้านล่าง แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือขวาจัดคันบังคับการยิงไปที่ “semi” (รูปที่สาม)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาตบที่ด้ามปืนในลักษณะกำนิ้วชี้ทาไปตาม โกร่งไกปืน แล้วลั่นไกด้วยนิ้วชี้ จากนั้นละมือขวามาตบจับที่ฝาปิดกันฝุ่นในลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันบริเวณด้ามหัว ข้อมือขวาอยู่แนวเดียวกับแขนท่อนล่าง แล้วใช้นิ้วทั้งสี่ปิดฝาปิดกันฝุ่น (รูปที่สี่)

เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาตบจับที่คอปืนในลักษณะกำรอบ (รูปที่ห้า)

ตอนที่สิบเอ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจ, ตอนที่สิบเอ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายดึงฝาครอบลำกล้องปืน เข้าหาลำตัว พร้อมกันนั้นใช้มือขวาลักปืนออกนอกลำตัว และลดสันเท้าขวาลง กลับมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ อย่างแข็งแรง

ตอนที่สิบสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกบรรจ, ตอนที่สิบสอง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเรียบอาวุธจากท่า เฉียงอาวุธ

ทำนั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ

๑.ความเป็นมา : ทำนั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ เป็นทำนั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ ซึ่งจะใช้ในกรณีท่ทหารยั้ณยาม (ติดดาบ) ในเขตพระราษฐาน พระมหากษัตรียั้และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ มีพระราษประสงค์ต้องการจะตรวจความเรื่บร้อยของอาวุธ ก่อนท่ทหารยามจะส่งอาวุธถวาย จะต้องปลดดาบและตรวจอาวุธให้มีความปลดภัยเสียก่อน

๒.เรื่งที่่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลทำอาวุธ “ทำนั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : เพื่อให้อาวุธมีความปลดภัยก่อนท่จะส่งอาวุธถวาย

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “ผสม” ใช้คำบอก “นั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ, ทำ”

๖.การปฏิบัติ : การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๑๒ ขั้นตอน

ทำเรื่เริ่มต้น

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “นั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายที่่ป้องดาบมาตบจับที่่แท่นยึดด้ามดาบ ในลักษณะคืบ นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน หันหลังมือออกด้านนอก นิ้วทั้งสี่เหยียดตั้งเรื่งชิดติดกันทาบไปตามด้ามดาบและลำกล้องปืน

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “นั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายปลดดาบพร้อมกับดันด้ามดาบขึ้นโดยให้หัวดาบเสมอปลายปลอกกลดแสง

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “นั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายนำดาบไปเสียบเข้าที่่ฝักดาบพร้อมกันนั้นให้ก้มศีรษะลงมองที่่ดาบ และรัดสายรัดด้ามดาบให้เรื่บร้อย จากนั้นใช้มือซ้ายตบที่่ด้ามดาบ ในลักษณะนิ้วทั้งห้าเหยียดตั้งเรื่งชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ลงพื้น ทาบไปตามด้ามดาบ ส่วนอื่นๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะเดิม

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “นั้งคูกเ่าเรื่บตรวจ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายที่่ด้ามดาบมาจับที่่ฝักดาบรอบลำกล้องได้มือขวาในลักษณะกำรอบ พร้อมกันนั้นให้เหยศีรษะขึ้นมองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

ตอนที่แปด

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่ารับตรวจ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากฝาคอปลากล้อง ทำมือลักษณะคืบไปตบจับสันพานท้ายปืนอย่างแข็งแรง นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน นิ้วก้อยเสมอแผ่นยางรองพานท้าย โดยพยายามไม่ไห้กระบอกปืนมีการเคลื่อนไหวใดๆ

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่ารับตรวจ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติคุกเข่าลงบนพื้น โดยให้หัวเข่าชิดหัวเข่าซ้าย และอยู่ในแนวเดียวกัน

ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่ารับตรวจ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติหันไปทางด้านซ้าย ๔๕ องศา ด้วยวิธีการเดินเข่า

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่ารับตรวจ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติตั้งเข่าขวาขึ้น ให้ขาท่อนบนตั้งฉากกับขาท่อนล่าง พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางขวาเฉียงไปทางด้านหน้า ด้ามปืนหันไปทางด้านซ้าย ให้ปืนอยู่แนวไหล่ขวา แนวปืนทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา โครงศูนย์หน้าอยู่ระดับสายตา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น มือขวาดึงพานท้ายปืนเข้าหาตัววางพานท้ายปืนบนต้นขาขวา ข้อศอกขวากางเล็กน้อย

ตอนที่เก้า ห่วงที่หนึ่ง

ตอนที่เก้า ห่วงที่สอง

ตอนที่เก้า ห่วงที่สาม

ตอนที่สิบ

ตอนที่สิบเอ็ด

ตอนที่สิบสอง

ตอนที่เก้า ห่วงที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่ารับตรวจ, ตอนที่เก้า” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากพานท้ายปืนมาตบจับคันรั้งลูกเลื่อนลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันชี้ไปทางซ้าย ดึงคันรั้งลูกเลื่อนมาข้างหลังจนสุด จากนั้นเลื่อนมือซ้ายลงมาตามตัวปืนจนถึงช่องบรรจุของกระสุนในลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันรองอยู่ด้านล่าง นิ้วหัวแม่มือซ้ายกดที่เหล็กหยุดหน้าลูกเลื่อน แล้วเลื่อนมือขวาที่จับคันรั้งลูกเลื่อนมาคืบสั้นพานท้ายต่อจากคันรั้งลูกเลื่อน นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน

ตอนที่เก้า ห่วงที่สอง : เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “แก๊ก” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาดันคันรั้งลูกเลื่อนไปข้างหน้าจนสุด แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือขวาจัดคันบังคับการยิงให้อยู่ตำแหน่งห้ามไก

ตอนที่เก้า ห่วงที่สาม : เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายไปตบจับที่ฝาครอบลำกล้องปืนในลักษณะการรอบข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น จากนั้นละมือขวาจากคอปืนมาตบจับที่พานท้ายปืนในลักษณะคืบ นิ้วก้อยขวาเสมอแผ่นรองพานท้าย

ตอนที่สิบ : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่ารับตรวจ, ตอนที่สิบ” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายดึงฝาครอบลำกล้องปืนเข้าหาลำตัว พร้อมกันนั้นใช้มือขวาผลักปืนออกนอกลำตัว และคุกเข่าขวาลงไปอยู่ในท่าเข้าคู่

ตอนที่สิบเอ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่ารับตรวจ, ตอนที่สิบเอ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติหันไปทางด้านขวา ๔๕ องศา ด้วยวิธีการเดินเข้า

ตอนที่สิบสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่ารับตรวจ, ตอนที่สิบสอง” ให้ผู้ปฏิบัติ ใช้มือทั้งสองข้างผลักปืนไปข้างหน้าจนแขนทั้งสองข้างเหยียดตั้งขนานกับพื้น มือซ้ายอยู่แนวเดียวกับหัวไหล่ซ้าย ปืนเฉียงกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา

ทำนึ่งคุกเข้าเล็กรับตรวจ

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลทำอาวุธ “ทำนึ่งคุกเข้าเล็กรับตรวจ”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : ใช้ปฏิบัติเมื่อองค์ VVIP พระราชทานอาวุธกลับคืนให้กับทหาร ทหารจะต้องตรวจอาวุธต่อจนจบขั้นตอน และปฏิบัติในท่าติดตามเพื่อจะกลับไปปฏิบัติหน้าที่ยามรักษาการณ์ต่อไป
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก “ผสม” ใช้คำบอก “นึ่งคุกเข้าเล็กรับตรวจ, ทำ”
- ๕.การปฏิบัติ : การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๑๒ ขั้นตอน

ท่าเริ่มต้น

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “นึ่งคุกเข้าเล็กรับตรวจ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองดึงปืนเข้าหาลำตัวอย่างแข็งแรง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “นึ่งคุกเข้าเล็กรับตรวจ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติหันไปทางด้านซ้าย ๔๕ องศา ด้วยวิธีการเดินเข้า

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “นึ่งคุกเข้าเล็กรับตรวจ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติตั้งเข่าขาขึ้น ให้ขาท่อนบนตั้งฉากกับขาท่อนล่าง พร้อมกันนั้นใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางขวาเฉียงไปทางด้านหน้า ด้ามปืนหันไปทางด้านซ้าย ให้ปืนอยู่แนวไหล่ขวา แนวปืนทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา โครงศูนย์หน้าอยู่ระดับสายตา ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น มือขวาดึงพานท้ายปืนเข้าหาตัววางพานท้ายปืนบนต้นขาขวา ข้อศอกขวาางออกเล็กน้อย

“นึ่งคุกเข้าเล็กรับตรวจ, ทำ”

คำบอก “ผสม”

ทำนึ่งคุกเข้าเล็กรับตรวจ

ตอนที่สี่ ห่วงที่หนึ่ง

ตอนที่สี่ ห่วงที่สอง

ตอนที่สี่ ห่วงที่สาม

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

ตอนที่สี่ ห่วงที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากพานท้ายปืน มาตบจับคันรีงลูกเลื่อนลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันชี้ไปทางซ้าย ดึงคันรีงลูกเลื่อนมาข้าง หลังจนสุด แล้วปล่อยไปข้างหน้า จากนั้นใช้มือขวาจับที่คอปืนในลักษณะกำ แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือขวาจัดคันบังคับการยิงไปที่ “semi”

ตอนที่สี่ ห่วงที่สอง : เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อับ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาตบที่ด้ามปืนในลักษณะกำรอบ นิ้วชี้ทาบทไปตามโครงไกปืน แล้วลั่นไกด้วยนิ้วชี้ จากนั้นละมือขวามาตบจับที่ฝาปิดกันฝุ่นในลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันบริเวณด้ามหัวปืน มือซ้ายอยู่แนวเดียวกับแขนท่อนล่าง แล้วใช้นิ้วทั้งสี่ปิดฝาปิดกันฝุ่น

ตอนที่สี่ ห่วงที่สาม : เมื่อสิ้นสุดสัญญาณ “อับ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาตบจับที่สันพานท้ายปืนในลักษณะคืบ

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายดึงฝาครอบลำกล้องปืน เข้าหาลำตัว พร้อมกันนั้นใช้มือขวาผลักปืนออกนอกลำตัว และคุกเข่าขวาลงไปอยู่ในท่าเข่าคู่

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวามาตบจับฝาครอบลำกล้องปืนเหนือมือซ้ายในลักษณะกำรอบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น

ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายมาตบจับที่ด้ามดาบ ในลักษณะนิ้วทั้งห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ลงพื้น ทาบไปตามด้ามดาบ พร้อมกันนั้นให้ก้มศีรษะลงมองที่ดาบ ปลดสายรัดด้ามดาบออก จากนั้นกำด้ามดาบ หมุนให้ด้ามดาบปลายปืนแนบติดหลัง ห่วงดาบชี้ขึ้นด้านบน หันหลังมือเข้าหาลำตัว นิ้วหัวแม่มือทาบตามกระบังดาบ แล้วดึงดาบออกจากฝักประมาณสองนิ้ว

ตอนที่แปด

ตอนที่เก้า

ตอนที่สิบ

ตอนที่สิบเอ็ด

ตอนที่สิบสอง

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายนำกระบังดาบด้านที่เป็นห่วงดาบมาสวมลงที่ปากลากล้องปืนอย่างแข็งแรง ให้ด้ามดาบวางบนแท่นรับด้ามดาบ ยังไม่ต้องกดด้ามดาบให้เข้าที่

ตอนที่เก้า : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่เก้า” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายยกด้ามดาบลงบนแท่นรับด้ามดาบให้เข้าที่

ตอนที่สิบ : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่สิบ” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายไปตบจับที่กึ่งกลางฝาคอปลากล้องปืนได้มือขวาในลักษณะกำรอบ

ตอนที่สิบเอ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่สิบเอ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติหันไปทางด้านขวา ๔๕ องศา ด้วยวิธีการเดินเข้า

ตอนที่สิบสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “นั่งคุกเข่าเลิกรับตรวจ, ตอนที่สิบสอง” ให้ผู้ปฏิบัติตั้งเข่าขาขึ้น ให้ขาท่อนบนตั้งฉากกับขาท่อนล่าง แล้วเปิดศอกซ้ายขนานกับพื้น จากนั้นให้ละมือซ้ายไปป้องดาบ อยู่ในลักษณะของท่ากอดปืนนั่งคุกเข่า

ท่าปลดดาบจากท่าแบกอาวุธ

๑.ความเป็นมา : หน้าที่ของทหารมหาดเล็กฯ หน้าที่หนึ่งก็คือการจัดแถวรับเสด็จฯ และแถวแซงเสด็จฯ ซึ่ง จะ จัดถวายสำหรับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เท่านั้น โดยปกติแถวแซงเสด็จฯ จะปฏิบัติในท่าติดดาบและแบกอาวุธ เคลื่อนที่ตามเพื่อถวายความปลอดภัยแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ซึ่งในบางครั้งแถวแซงเสด็จฯ จะต้อง ปฏิบัติหน้าที่อื่นอย่างรวดเร็ว เช่น ปรับเป็นแถวรับหรือส่งเสด็จฯ ที่ไม่ต้องเคลื่อนที่ตามก็จะสั่งปลดดาบ จึงพระราชทานท่าฝึก “ท่าปลดดาบจากท่าแบกอาวุธ” ให้ทหารมหาดเล็กฯ ได้ยึดถือปฏิบัติเป็นแบบอย่าง เดียวกัน

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลท่าอาวุธ “ท่าปลดดาบจากท่าแบกอาวุธ”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของ หน่วยทหารมหาดเล็กฯ ราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : เพื่อปฏิบัติท่าปลดดาบในขณะที่ทหารแบกอาวุธให้ได้อย่างรวดเร็ว

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “รวดเร็ว” ใช้คำบอก “ปลดดาบ”

๖.การปฏิบัติ : แบ่งการปฏิบัติออกเป็น ๔ ขั้นตอน โดยเริ่มต้นปฏิบัติจากท่าแบกอาวุธ

ท่าเริ่มต้น

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเรียบบาวุธจากท่าแบกอาวุธจังหวะหนึ่ง
ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาดึงปืนมาอยู่หน้าลำตัว ให้กระบอกปืน อยู่ในลักษณะทแยงกับลำตัว ๔๕ องศา และอยู่ห่างจากลำตัวประมาณหนึ่งฝ่ามือ ด้ามปืนชี้เฉียงลงด้านล่าง ข้อศอก ขวาเปิดขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นให้ละมือซ้ายจากพานท้ายปืนขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน พร้อมตบจับ หันหลังมือออกด้านนอก ตบกระชับฝ่าครอบาล้าคล้องปืน (กำสายสะพายปืนไว้ด้วย) บริเวณกึ่งกลาง ฝ่าครอบาล้าคล้องปืน ข้อศอกซ้ายกางออกเล็กน้อย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายไปจับที่ด้ามดาบบริเวณแท่นรับด้ามดาบ ในลักษณะคืบ หันหลังมือออกด้านนอก นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่เหยียดตั้งเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ขึ้นด้านบน

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้กดสลักยึดด้ามดาบ พร้อมกับ นำดาบออกจากแท่นรับด้ามดาบ ให้ห้วงดาบอยู่เสมอลายปลอกกลดแสง มือซ้ายจับด้ามดาบในลักษณะกำรอบ

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

ตอนที่แปด

ตอนที่เก้า

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัตินำดาบออกจากลำกล้องไปในทิศทางตรงหน้า กึ่งกลางลำตัวอย่างแข็งแรง ปลายดาบอยู่ในแนวระดับสายตาชี้ตั้งขึ้นบน นิ้วหัวแม่มือทาบไปตามกระบี่ดาบ แขนซ้ายเหยียดตั้งและขนานกับพื้น

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติพลิกดาบปลายปิ่นชี้ปลายดาบลงพื้น จากนั้น นำดาบสวมเข้าฝักดาบพร้อมก้มมองที่ดาบ รัดด้ามดาบให้เรียบร้อย แล้วตบที่ด้ามดาบในลักษณะนิ้วทั้งห้า เรียงชิดติดกันชี้ลงพื้น ข้อศอกซ้ายแบะออกด้านข้างจนเสมอแนวลำตัว

ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติสับัดหน้าขึ้นมองตรงหน้าอย่างแข็งแรง

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวานำปิ่นขึ้นเข้าข้างซ้ายของลำตัว ในลักษณะม้วนข้อมือให้บิดเข้าหาลำตัว โกร่งโกปิ่นชี้ไปด้านหลัง แล้วนำพานท้ายปิ่นมาชิดกับตะเข็บกางเกง ทางด้านข้างของโคนขาซ้ายกระชับไว้ที่ข้างโคนขาซ้าย พร้อมกันนั้นใช้ฝ่ามือซ้ายมาตบจับพานท้ายปิ่น อยู่ในลักษณะของท่าแบกอวูร์จังหวะหนึ่ง

ตอนที่เก้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่เก้า” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าแบกอวูร์จังหวะสอง

ท่าติดดาบจากท่าแบกอาวุธ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลท่าอาวุธ “ท่าติดดาบจากแบกอาวุธ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก

๓.ประโยชน์ : ใช้เมื่อทหารอยู่ในท่าแบกอาวุธและต้องการจะติดดาบอย่างรวดเร็ว

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวดเร็ว” ใช้คำบอก “ติดดาบ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งการปฏิบัติออกเป็น ๔ ขั้นตอน โดยเริ่มต้นปฏิบัติจากท่าแบกอาวุธ

ท่าเริ่มต้น

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเรียบบาวุธจากท่าแบกอาวุธ จังหวะหนึ่ง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาดึงปืนมาอยู่หน้าลำตัว ให้กระบอกปืน อยู่ในลักษณะทแยงกับลำตัว ๔๕ องศา และอยู่ห่างจากลำตัวประมาณหนึ่งฝ่ามือ ด้ามปืนชี้เฉียงลงด้านล่าง ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นให้ละมือซ้ายจากพานท้ายปืนขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันพร้อมตบจับ หันหลังมือออกด้านนอก ตบกระชับฝ่าครอบลากล้องปืน (กำสายสะพายปืนไว้ด้วย) บริเวณ กึ่งกลางฝ่าครอบลากล้องปืน ข้อศอกซ้ายกางออกเล็กน้อย

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายมาตบจับที่ด้ามดาบในลักษณะนิ้วทั้งห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ลงพื้น ทาบไปตามด้ามดาบ จากนั้นปลดสายรัดด้ามดาบออก และกำด้ามดาบ หมุนให้ด้ามดาบปลายปืนแนบติดหลัง ท่วงดาบชี้ขึ้นด้านบน หันหลังมือเข้าหาลำตัว นิ้วหัวแม่มือทาบตาม กระบังดาบ แล้วดึงดาบออกจากฝักประมาณสองนิ้ว

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติชักดาบปลายปืนออกจากฝักแล้วนำดาบออกไป ในทิศทางตรงหน้ากึ่งกลางลำตัวอย่างแข็งแรง ปลายดาบอยู่ในแนวระดับสายตาดูขึ้นบน แขนซ้ายเหยียดตึงและ ขนานกับพื้น

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

ตอนที่แปด

ตอนที่เก้า

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัตินำกระบังดาบด้านที่เป็นห่วงดาบมาสวมลงที่ปากลากล่องปืนอย่างแข็งแรง ให้ด้ามดาบวางบนแท่นรับด้ามดาบยังไม่ต้องกดด้ามดาบให้เข้าที่ พร้อมกันนั้นให้สละบ่าหน้าไปมองที่ด้ามดาบ

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติกดด้ามดาบเข้าที่แท่นรับด้ามดาบ

ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติสละบ่าหน้ามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวานำปืนขึ้นเข้าข้างซ้ายของลำตัว ในลักษณะม้วนข้อมือให้บิดเข้าหาลำตัว โกร่งไกปืนชี้ไปด้านหลัง แล้วนำพานท้ายปืนมาชิดกับตะเข็บกางเกงทางด้านข้างของโคนขาซ้ายกระชับไว้ที่ข้างโคนขาซ้าย พร้อมกันนั้นใช้ฝ่ามือซ้ายมาตบจับพานท้ายปืนอยู่ในลักษณะของท่าแบกออาวุธจังหวะหนึ่ง

ตอนที่เก้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่เก้า” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าแบกออาวุธจังหวะสอง

“ติดดาบ”

คำบอก “รวดเร็ว”

ท่าติดดาบจากท่าแบกออาวุธ

ทำนียบามบนรทไฟ

๑.ความเป็นมา : หน้าที่ของทหารมหาดเล็กฯ หน้าที่หนึ่งก็คือการจัดแถวรับเสด็จฯ และแถวแซงเสด็จฯ ซึ่งจะจัดถวายสำหรับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เท่านั้น โดยปกติแถวแซงเสด็จฯ จะปฏิบัติในทำติดดาบและแบกอาวุธ เคลื่อนที่ตามเพื่อถวายความปลอดภัยแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และเมื่อแถวแซงเสด็จฯ จะต้องตามเสด็จพระราชดำเนินทางรถไฟ แถวแซงเสด็จฯ จะต้องขึ้นบนขบวนรถไฟพระที่นั่งและพร้อมที่จะนียบปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลทำอาวุธ “ทำนียบามบนรทไฟ”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : ใช้ปฏิบัติหน้าที่ยามถวายพระเกียรติ และถวายความปลอดภัยบนรถไฟ

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “นียบาม, ทำ”

ทำนียบามอาวุธ

ทำนียบามบนรทไฟ

ก้าวเท้าซ้ายไปด้านหลังกรณีเสียหลัก

๖.การปฏิบัติ

ให้ผู้ปฏิบัติแยกเท้าซ้ายออกไปด้านหน้าทางซ้ายประมาณ ๓๐ เซนติเมตร หรือประมาณครึ่งก้าวอย่างแข็งแรงในขณะเดียวกันนั้นให้ใช้มือขวาผลักปืนเฉียงไปทางด้านหน้าตามแนวของปลายเท้าขวาหรือท่ามุมกับลำตัว ๔๕ องศา แขนขวาเหยียดตึง มือซ้ายกำหลวมอยู่ข้างลำตัว ขาทั้งสองข้างเหยียดตึงน้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง ยกอกให้สง่าผ่าเผย ไหล่ทั้งสองข้างเสมอกัน ลำคอตั้งตรงสายตามองไปด้านหน้าในระดับสายตาจับจุดใดจุดหนึ่งของภูมิประเทศไว้

หมายเหตุ

ในกรณีที่เสียหลักล้มไปด้านหลัง ให้ก้าวเท้าซ้ายไปด้านหลังเพื่อยังตัวไม่ให้เสียหลัก และเมื่อสามารถทรงตัวได้แล้วให้ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า กลับมาอยู่ในลักษณะของทำนียบามบนรทไฟ

ท่าปลดดาบจากท่าวันทยาอวุธ

๑.ความเป็นมา : ท่าปลดดาบจากท่าวันทยาอวุธ เป็นท่าฝึกพระราชทานที่พระราชทานให้ทหารมหาดเล็ก ราชวัลลภรักษาพระองค์ ฝึกปฏิบัติในการฝึก “ราชวัลลภเรีงระบำ (Hop to the bodies slams)” ในงาน วันราชวัลลภ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นท่าฝึกที่เน้นความรวดเร็วและความคล่องแคล่วในการใช้อาวุธ

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลท่าอวุธ “ท่าปลดดาบจากท่าวันทยาอวุธ”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก ราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : เพื่อปฏิบัติในการปลดดาบจากท่าวันทยาอวุธให้ได้อย่างรวดเร็ว

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “รวดเร็ว” ใช้คำบอก “ปลดดาบ”

๖.การปฏิบัติ : แบ่งการปฏิบัติออกเป็น ๘ ขั้นตอน โดยเริ่มต้นปฏิบัติจากท่าวันทยาอวุธ

ท่าวันทยาอวุธ

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่ากอดปืนนั่งคุกเข่าจังหวะหนึ่ง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายไปจับที่ด้ามดาบบริเวณแท่นรับ ด้ามดาบในลักษณะคืบ หันหลังมือออกด้านนอก นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่เหยียดตึงเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ขึ้นด้านบน จากนั้นใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้กดสลักยึดด้ามดาบ แต่ไม่ดึงดาบออกจากแท่นรับด้ามดาบ มือซ้ายจับด้ามดาบในลักษณะคืบ

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายนำดาบออกจากแท่นรับด้ามดาบ ให้ห้วงดาบอยู่เสมอปลายปลอกกลดแสงเล็กน้อย นิ้วหัวแม่มือพาดอยู่บนห้วงดาบ มือซ้ายจับด้ามดาบ ในลักษณะคืบ

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัตินำดาบออกจากลำกล้องไปในทิศทางตรงหน้า กึ่งกลางลำตัวอย่างแข็งแรง นิ้วหัวแม่มือทาบไปตามกระบังดาบ ปลายดาบอยู่ในแนวระดับสายตาชี้ตั้งขึ้นบน แขนซ้ายเหยียดตึงและขนานกับพื้น

“ปลดดาบ”

คำบอก “รวดเร็ว”

ท่าปลดดาบจากท่าวันทยาอวุธ

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

ตอนที่แปด

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติพลิกดาบปลายปืนชี้ปลายดาบลงพื้น จากนั้นนำดาบสวมเข้าฝักดาบพร้อมก้มมองที่ดาบ รัดด้ามดาบให้เรียบร้อย แล้วตบที่ด้ามดาบในลักษณะนี้ทั้งห้าเรียงชิดติดกัน ซี่งพื้น ข้อศอกซ้ายแบะออกด้านข้างจนเสมอแนวลำตัว

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติสับัดหน้าขึ้นมองตรงหน้าอย่างแข็งแรง

ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาดึงปืนมาอยู่ด้านหน้ากึ่งกลางลำตัว โดยปืนตั้งตรง หันด้ามปืนไปด้านหลัง ปกคลุมแสงอยู่แนวระดับสายตา แขนขวาท่อนบนแนบชิดติดลำตัว พร้อมกันนั้นให้มือซ้ายขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันพร้อมตบจับหันฝ่ามือไปทางขวา ตบกระชับ ฝ่าครอบลากล้อง และนำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะการวาดเท้าไปด้านข้าง ขาเหยียดตึง แล้วอัดส้นเท้าอย่างแข็งแรง อยู่ในลักษณะของท่าวันทยาอุจึ่งหะหนึ่ง

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าวันทยาอุจ

ท่าติดดาบจากท่าวันทยาอวุธ

๑.ความเป็นมา : ท่าติดดาบจากท่าวันทยาอวุธ เป็นท่าฝึกพระราชทานที่พระราชทานให้ทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ ฝึกปฏิบัติในการฝึก “ราชวัลลภเรีงระบำ (Hop to the bodies slams)” ในงานวันราชวัลลภ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นท่าฝึกที่เน้นความรวดเร็วและความคล่องแคล่วในการใช้อาวุธ

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลท่าอาวุธ “ท่าติดดาบจากท่าวันทยาอวุธ”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : เพื่อปฏิบัติในการติดดาบจากท่าวันทยาอวุธให้ได้อย่างรวดเร็ว

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “รวดเร็ว” ใช้คำบอก “ติดดาบ”

๖.การปฏิบัติ : แบ่งการปฏิบัติออกเป็น ๘ ขั้นตอน

ท่าวันทยาอวุธ

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่ากอดปืนนั่งคุกเข่าจิ้งหะหนึ่ง

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายมาตบจับที่ด้ามดาบในลักษณะ นิ้วทั้งห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ลงพื้น ทาบไปตามด้ามดาบ จากนั้นปลดสายรัดด้ามดาบออก และกำด้ามดาบ หมุนให้ด้ามดาบปลายปืนแนบติดหลัง ห่วงดาบชี้ขึ้นด้านบน หันหลังมือเข้าหาลำตัว นิ้วหัวแม่มือ ทาบตามกระบังดาบ แล้วดึงดาบออกจากฝักประมาณสองนิ้ว

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติชักดาบปลายปืนออกจากฝักแล้วนำดาบออกไป ในทิศทางตรงหน้ากึ่งกลางลำตัวอย่างแข็งแรง ปลายดาบอยู่ในแนวระดับสายดาบชี้ตั้งขึ้นบน แขนซ้ายเหยียดตึง และขนานกับพื้น

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัตินำกระบังดาบด้านที่เป็นห่วงดาบมาสวมลงที่ ปากลำกล้องปืนอย่างแข็งแรง ให้ด้ามดาบวางบนแท่นรับด้ามดาบโดยไม่ต้องกดด้ามดาบให้เข้าที่ พร้อมกันนั้น ให้สับดหน้าไปมองที่ด้ามดาบ

“ติดดาบ”

คำบอก “รวดเร็ว”

ท่าติดดาบจากท่าวันทยาอวุธ

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่เจ็ด

ตอนที่แปด

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติกดด้ามดาบเข้าที่แท่นรับด้ามดาบ

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติสับัดหน้ามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

ตอนที่เจ็ด : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่เจ็ด” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวาดึงปืนมาอยู่ด้านหน้ากึ่งกลางลำตัว โดยปืนตั้งตรง หันด้ามปืนไปด้านหน้า พลอกกลดแสงอยู่แนวระดับสายตา แขนขวาท่อนบนแนบชิดติดลำตัว พร้อมกันนั้นให้ละมือซ้ายขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันพร้อมตบจับหันฝ่ามือไปทางขวา ตบกระชับฝ่าครอบลำกล้อง และนำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะการวาดเท้าไปด้านข้าง ขาเหยียดตึง แล้วอัดส้นเท้าอย่างแข็งแรงอยู่ในลักษณะของท่าวันทยาวิรูจหงะหนึ่ง

ตอนที่แปด : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดดาบ, ตอนที่แปด” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าวันทยาวิรูจ

ท่าปลดดาบขณะนั่งบนรถไฟ

๑.ความเป็นมา : หน้าที่ของทหารมหาดเล็กฯ หน้าที่หนึ่งก็คือการจัดแถวรับเสด็จฯ และแถวแซงเสด็จฯ ซึ่งจะจัดถวายสำหรับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เท่านั้น เมื่อแถวแซงเสด็จฯ จะต้องตามเสด็จพระราชดำเนินทางรถไฟ แถวแซงเสด็จฯ จะต้องขึ้นบนขบวนรถไฟพระที่นั่งและพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในขณะที่นั่งบนขบวนจะปฏิบัติ “ท่าปลดดาบขณะนั่งบนรถไฟ”

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลท่าอาวุธ “ท่าปลดดาบขณะนั่งบนรถไฟ”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : ใช้ในขณะติดตามเสด็จพระราชดำเนินทางรถไฟ และปฏิบัติหน้าที่นั่งบนขบวน

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “ปลดดาบ”

๖.การปฏิบัติ : แบ่งการปฏิบัติออกเป็น ๖ ขั้นตอน

ท่าเริ่มต้น

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ท่าเริ่มต้น : มือขวาถือปืนด้วยการกำรอบที่ฝาครอบลำกล้องใต้โครงศูนย์หน้า ให้ปืนตั้งตรงอยู่ตรงกลางระหว่างเท้าทั้งสองข้างโดยให้หนีบกระบอกปืนไว้ให้แน่น เท้าทั้งสองข้างชิดติดกัน มือซ้ายวางบนหน้าตัก นิ้วทั้งห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ไปด้านหน้า ลำตัวตั้งตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายจับที่ด้ามดาบบริเวณแท่นรับด้ามดาบในลักษณะคืบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน หันหลังมือออกด้านนอก จากนั้นใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้กดสลักยึดด้ามดาบ แต่ไม่ดึงดาบออกจากแท่นรับด้ามดาบ

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติดึงดาบออกจากแท่นรับด้ามดาบ ให้หัวดาบอยู่เสมอปลายปลดกลดแสง นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันประคองด้ามดาบ นิ้วหัวแม่มือทาบไปบนหัวดาบ

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัตินำดาบออกจากลำกล้องไปในทิศทางตรงหน้า กึ่งกลางลำตัวอย่างแข็งแรง นิ้วหัวแม่มือทาบไปบนกระบังดาบ ปลายดาบอยู่ในแนวระดับสายตาชี้ตั้งขึ้นบนแขนซ้ายเหยียดตึงและขนานกับพื้น

“ปลดดาบ”

คำบอก “รวด”

ท่าปลดดาบขณะนั่งบนรถไฟ

ตอนที่สี่

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติพลิกดาบปลายปืนชี้ปลายดาบลงพื้น จากนั้นนำดาบสวมเข้าฝักดาบพร้อมก้มมองที่ดาบ รัดด้ามดาบให้เรียบร้อย แล้วดับที่ด้ามดาบในลักษณะนี้ไว้ทั้งห้าเรียงชิดติดกัน ชี้งพื้น ข้อศอกซ้ายแบะออกด้านข้างจนเสมอแนวลำตัว

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติสับัดหน้าขึ้นมองตรงหน้าอย่างแข็งแรง

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “ปลดดาบ, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัตินำมือซ้ายมาวางบนหน้าตัก นิ้วทั้งห้าเหยียดตั้งเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ไปด้านหน้า

ท่าติดตามขณะนั่งบนรถไฟ

๑.ความเป็นมา : หน้าที่ของทหารมหาดเล็กฯ หน้าที่หนึ่งก็คือการจัดแถวรับเสด็จฯ และแถวแซงเสด็จฯ ซึ่งจะจัดถวายสำหรับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เท่านั้น เมื่อแถวแซงเสด็จฯ จะต้องตามเสด็จพระราชดำเนินทางรถไฟ แถวแซงเสด็จฯ จะต้องขึ้นบนขบวนรถไฟพระที่นั่งและพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในขณะที่นั่งบน และจะปฏิบัติหน้าที่ยืนยามบนขบวนรถไฟพระที่นั่งจะปฏิบัติ “ท่าติดตามขณะนั่งบนรถไฟ”

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลทำอาวุธ “ท่าติดตามขณะนั่งบนรถไฟ”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : ใช้เมื่อนั่งบนรถไฟ และกำลังจะปฏิบัติหน้าที่ยืนยามถวายความปลอดภัยแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ บนขบวนรถไฟพระที่นั่ง

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “ติดตาม”

๖.การปฏิบัติ : แบ่งการปฏิบัติออกเป็น ๖ ขั้นตอน

ท่าเริ่มต้น

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่สี่

ตอนที่ห้า

ตอนที่หก

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดตาม, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายมาตบจับที่ด้ามดาบในลักษณะนิ้วทั้งห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ลงพื้น ทาบไปตามด้ามดาบ จากนั้นปลดสายรัดด้ามดาบออก และกำด้ามดาบหมุนให้ด้ามดาบปลายปิ่นแนบติดหลัง ห่วงดาบชี้ขึ้นด้านบน หันหลังมือเข้าหาลำตัว นิ้วหัวแม่มือทาบตามกระบังดาบ แล้วดึงดาบออกจากฝักประมาณสองนิ้ว

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดตาม, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติชักดาบปลายปิ่นออกจากฝักแล้วนำดาบออกไปในทิศทางตรงหน้ากึ่งกลางลำตัวอย่างแข็งแรง ปลายดาบอยู่ในแนวระดับสายตาดำขึ้นบน แขนซ้ายเหยียดตึงและขนานกับพื้น

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดตาม, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัตินำกระบังดาบด้านที่เป็นห่วงดาบมาสวมลงที่ปากลำกล้องปิ่นอย่างแข็งแรง ให้ด้ามดาบวางบนแท่นรับด้ามดาบยังไม่ต้องกดด้ามดาบให้เข้าที่ พร้อมกันนั้นให้ก้มศีรษะลงมองที่ด้ามดาบอย่างแข็งแรง

ตอนที่สี่ : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดตาม, ตอนที่สี่” ให้ผู้ปฏิบัติกดด้ามดาบเข้าที่แท่นรับด้ามดาบ

ตอนที่ห้า : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดตาม, ตอนที่ห้า” ให้ผู้ปฏิบัติเงยศีรษะขึ้นมองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

ตอนที่หก : เมื่อได้ยินคำบอก “ติดตาม, ตอนที่หก” ให้ผู้ปฏิบัติสะบัดมือซ้าย (ในลักษณะการฟืนมือ) มาวางบนหน้าตักอย่างแข็งแรง นิ้วทั้งห้าเหยียดตึงเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้ไปด้านหน้า

“ติดตาม”

คำบอก “รวด”

ท่าติดตามขณะนั่งบนรถไฟ

ท่าซักล้อมขณะอยู่บนรถไฟ

- ๑.ความเป็นมา : หน้าที่ของทหารมหาดเล็กฯ หน้าที่หนึ่งก็คือการจัดแถวรับเสด็จฯ และแถวแซงเสด็จฯ ซึ่งจะจัดถวายสำหรับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เท่านั้น เมื่อแถวแซงเสด็จฯ จะต้องตามเสด็จพระราชดำเนินทางรถไฟ แถวแซงเสด็จฯ จะต้องขึ้นบนขบวนรถไฟพระที่นั่งและพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และเมื่อเกิดสถานการณ์ไม่ปกติทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์จะต้องพร้อมถวายอารักขาแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในทันที
- ๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลท่าอาวุธ “ท่าซักล้อมขณะอยู่บนรถไฟ”
- ๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๔.ประโยชน์ : ใช้ในการถวายอารักขาสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เมื่อเกิดสถานการณ์ไม่ปกติ
- ๕.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “ข้าวต้มมัด”
- ๖.การปฏิบัติ : เป็นการปฏิบัติต่อการชักล้อมปกติ

ท่าซักล้อมขณะอยู่บนรถไฟ

เมื่อได้ยินคำบอก “ข้าวต้มมัด” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือซ้ายไปคล้องแขนขวาจากด้านล่างขึ้นด้านบนของคนที่ยืนอยู่ ถัดไปทางด้านซ้ายให้แขนคล้องเกี่ยวกัน จากนั้นนำมือซ้ายเอื้อมมาจับปืนในลักษณะของการกำรอบที่ กึ่งกลาง ฝากรอบล่างล็อกและถือปืนอยู่ในท่าถือปืนตามเสด็จฯ

ท่าเลิกชักล้อมขณะอยู่บนรถไฟ

๑.ความเป็นมา : หน้าที่ของทหารมหาดเล็กฯ หน้าที่หนึ่งก็คือการจัดแถวรับเสด็จฯ และแถวแซงเสด็จฯ ซึ่งจะจัดถวายสำหรับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เท่านั้น เมื่อแถวแซงเสด็จฯ จะต้องตามเสด็จพระราชดำเนินทางรถไฟ แถวแซงเสด็จฯ จะต้องขึ้นบนขบวนรถไฟพระที่นั่งและพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และเมื่อเกิดสถานการณ์ไม่ปกติทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์จะต้องพร้อมถวายอารักขาแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในทันที และเมื่อสถานการณ์เริ่มคลี่คลายจะปฏิบัติ “ท่าเลิกชักล้อมขณะอยู่บนรถไฟ”

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกบุคคลท่าอาวุธ “ท่าเลิกชักล้อมขณะอยู่บนรถไฟ”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : ใช้เมื่อสถานการณ์ด้านการถวายความปลอดภัยเริ่มคลี่คลายแต่ยังไม่ถึงกับเข้าสู่ภาวะปกติ

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “เลิกข้าวต้มมัด”

๖.การปฏิบัติ : เป็นการปฏิบัติต่อจากการชักล้อมปกติ

ท่าเลิกข้าวต้มมัด

เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกข้าวต้มมัด” ให้ผู้ปฏิบัติละมือซ้ายจากฝากรอบลำกล้องและนำมือซ้ายออกจากแขนขวาของคนที่อยู่ทางด้านซ้าย ไม่ให้คล้องเกี่ยวกัน จากนั้นนำมือซ้ายมาจับปืนในลักษณะของการกำรอบที่กึ่งกลางฝากรอบลำกล้อง ถือปืนอยู่ในท่าถือปืนตามเสด็จ กลับมาอยู่ในลักษณะการชักล้อมปกติ

“เลิกข้าวต้มมัด”

คำบอก “รวด”

ท่าเลิกชักล้อมขณะอยู่บนรถไฟ

โรงเรียนทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
หน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

บทที่ ๒

การฝึกแถวชิด

โรงเรียนทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
หน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

การฝึกแถวซิด แบ่งออกเป็น ๒ รูปแบบ

๑.แถวหน้ากระดาน

รูปแบบที่มีลักษณะสัดส่วนความกว้างด้านหน้ามากกว่าความลึก ในการจัดแถวอาจจัดเป็นแถวหน้ากระดานแถวเดียวหรือสองแถวขึ้นไปตามความเหมาะสม ส่วนระยะเคียงระหว่างบุคคลที่อยู่ในแถวนั้น กำหนดไว้สองระยะ คือ ระยะเคียงหนึ่งช่วงศอก (ยกมือซ้ายเท้าส่ว) เรียกูปแถวนี้ว่า **แถวหน้ากระดาน** และระยะเคียงหนึ่งช่วงแขน (เหยียดแขนซ้ายออกไปทางข้าง) เรียกูปแถวนี้ว่า **แถวหน้ากระดานเปิดระยะ**

๒.แถวตอน

รูปแบบที่มีลักษณะสัดส่วนความลึกมากกว่าความกว้างด้านหน้า ในการจัดแถวอาจจัดเป็นแถวตอนเรียงหนึ่งหรือตอนเรียงสองขึ้นไปตามความเหมาะสม ส่วนระยะเคียงระหว่างบุคคลที่อยู่ในแถวนั้น กำหนดไว้เช่นเดียวกันกับแถวหน้ากระดาน

การปฏิบัติในท่าแถวซิดในคู่มือการฝึกเล่มนี้มีความแตกต่างจากคู่มือการฝึกในอดีตที่ผ่านมาหลายขั้นตอน เช่น การปฏิบัติขณะจัดแถว การปฏิบัติในการนับ คำบอกในการนับ เป็นต้น ฉะนั้นผู้ศึกษาควรศึกษาการปฏิบัติโดยละเอียดให้เข้าใจทั้งนี้เพื่อความเข้มแข็ง ความเป็นเอกภาพ ความพร้อมเพรียง และความสง่างาม ได้มาตรฐานของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

โรงเรียนทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
หน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

การฝึกแถวชิด แบ่งออกเป็น ๒ รูปแถว

๑.รูปแถวหน้ากระดาน แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ

๑.๑ รูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยว แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

๑.๑.๑ รูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิดระยะ

๑.๑.๒ รูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิดระยะ

๑.๒ รูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

๑.๒.๑ รูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปปิดระยะ

๑.๒.๒ รูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปเปิดระยะ

๒.รูปแถวตอน แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ

๒.๑ รูปแถวตอนเรียงหนึ่ง

๒.๒ รูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไป แบ่งออกเป็น ๑ ประเภท

๒.๒.๑ รูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไปปิดระยะ

รูปแบบหน้ากระดานแถวเดี่ยว

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวซิด “แถวหน้ากระดานแถวเดี่ยว”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : -ใช้ในโอกาสที่จะทำการตรวจแถว

-ใช้ในการจัดลำดับความสูงของผู้ปฏิบัติเพื่อใช้ในการจัดแถวในรูปแบบต่างๆ

๔.คำบอก : ใช้คำบอก “หน้ากระดานแถวเดี่ยว, มาหาข้าพเจ้า”

รูปแบบหน้ากระดานแถวเดี่ยว

๕.การปฏิบัติ

เมื่อได้ยินคำบอก “หน้ากระดานแถวเดี่ยว, มาหาข้าพเจ้า” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเฉียงอาวุธ จากนั้นปฏิบัติท่ากึ่งขวาหันโดยไม่ต้องซิดเท้าแล้วตบเท้าซ้ายออกวิ่งมาเข้าแถวตามลำดับไหล่ข้างหน้าผู้เรียกแถวโดยเร็ว คนสูงที่สุดของแถวเป็นคนหลัก (คนหัวแถว) ยืนตรงหน้าผู้เรียกแถว และห่างจากผู้เรียกแถวประมาณหกก้าว จากนั้นให้ผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ วิ่งมาเข้าแถวเรียงตามลำดับไหล่ต่อไปทางซ้ายของคนหลัก โดยผู้ปฏิบัติทุกคนยกกระโถดอยู่กบที่ (ในลักษณะกระโถดสองเท้าพร้อมกัน) มือทั้งสองบังคับปืนให้อยู่ในท่าเฉียงอาวุธ

คนหัวแถวหันมองดูผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ว่าจัดแถวเป็นรูปแถวเรียบร้อยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าเป็นรูปแถวแล้วให้คนหัวแถวนับ “หนึ่ง” เมื่อสิ้นเสียงคนหัวแถวนับ “หนึ่ง” แล้วให้คนที่เหลือนับ “หนึ่ง” ให้เสียงดังและพร้อมเพรียงกัน

หลังจากนั้นรอฟังสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ทุกนายหยุดกระโดดกลับมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ ฟังสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้ทุกนายปฏิบัติท่าเรียบอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ และฟังสัญญาณ “อ๊ีบ” อีกหนึ่งครั้ง ให้ทุกนายยกมือซ้าย ขึ้นมาตบที่สะเอวซ้ายประมาณแนวเข็มขัด นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและให้ปลายนิ้วชี้ลงทางเบื้องล่าง นิ้วกลาง อยู่ประมาณแนวตะเชียบกางเกง ศอกซ้ายกางออกเสมอแนวลำตัว แล้วเปล่งเสียง “เฮ้” ให้คนที่อยู่ถัดไปทางซ้าย จากหัวแถวหน้าแขนขวา (อยู่ลักษณะท่าเรียบอาวุธ) ของตนไปแตะจกกับปลายศอกซ้ายของคนที่อยู่ถัดไปทาง หัวแถว (คนทางขวาของตนเอง) สะบัดหน้ามองไปทางขวาหรือคนหัวแถว พร้อมกับก้มมองดูแนวปลายเท้า ให้เสมอกัน แล้วสะบัดหน้ากลับไปมองทางขวาหรือคนหัวแถวอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทุกนาย สะบัดหน้ากลับมองตรงไปข้างหน้า พร้อมกับลดศอกซ้ายกลับไปอยู่ในลักษณะท่าเรียบอาวุธอย่างรวดเร็วและ แข็งแรง

รูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยว

รูปแบบหน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิดระยะ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “แถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิดระยะ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : -ใช้ในโอกาสที่จะทำการตรวจแถว

-ใช้ในการจัดลำดับความสูงของผู้ปฏิบัติเพื่อใช้ในการจัดแถวในรูปแบบต่างๆ

๔.คำบอก : ใช้คำบอก “หน้ากระดานแถวเดี่ยว, เปิดระยะ, มหาข้าพเจ้า”

รูปแบบหน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิดระยะ

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “หน้ากระดานแถวเดี่ยว, เปิดระยะ, มหาข้าพเจ้า” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเฉียงอาวุธ จากนั้นปฏิบัติท่ากึ่งขวาหันโดยไม่ต้องชิดเท้าแล้วตบเท้าซ้ายออกวิ่งมาเข้าแถวตามลำดับไหล่ข้างหน้าผู้เรียกแถวโดยเร็ว คนสูงที่สุดของแถวเป็นคนหลัก (คนหัวแถว) ยืนตรงหน้าผู้เรียกแถว และห่างจากผู้เรียกแถวประมาณหกก้าว จากนั้นให้ผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ วิ่งมาเข้าแถวเรียงตามลำดับไหล่ต่อไปทางซ้ายของคนหลัก โดยผู้ปฏิบัติทุกคนายกระโดดอยู่กับที่ (ในลักษณะกระโดดสองเท้าพร้อมกัน) มือทั้งสองข้างจับปืนให้อยู่ในท่าเฉียงอาวุธ

คนหัวแถวหันมองดูผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ว่าจัดแถวเป็นรูปแถวเรียบร้อยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าเป็นรูปแถวแล้ว ให้คนหัวแถวนับ “หนึ่ง” เมื่อสิ้นเสียงคนหัวแถวนับ “หนึ่ง” แล้วให้คนที่เหลือนับ “หนึ่ง” ให้เสียงดังและพร้อมเพรียงกัน

หลังจากนั้นรอฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกคนายหยุดกระโดดกลับมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ ฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกคนายปฏิบัติท่าเรียบอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ และฟังสัญญาณ “อ๊ับ” อีกหนึ่งครั้งให้ทุกคนายยกมือซ้ายขึ้นมาตบที่สะโพกซ้ายประมาณแนวเข็มขัด นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและให้ปลายนิ้วชี้ลงทางเบื้องล่าง นิ้วกลางอยู่ประมาณแนวตะเข็บกางเกง สอกซ้ายกางออกเสมอแนวลำตัว แล้วเปล่งเสียง “เอ้” จากนั้นให้ทุกคนายยกแขนซ้ายเหยียดออกไปทางข้างในระดับสูงเสมอแนวไหล่ (ยกเว้นคนท้ายแถวสุดไม่ต้องยกแขนซ้ายขึ้น) คอฝ่ามือนิ้วมือทั้งห้าเหยียดตึงและเรียงชิดติดกัน โดยให้คนที่อยู่ถัดไปทางซ้ายจากหัวแถว นำไหล่ขวาของตนเองไปแตะจุดกับปลายนิ้วมือซ้ายของคนที่อยู่ถัดไปทางหัวแถว (คนทางขวาของตนเอง) สะบัดหน้ามองไปทางขวาหรือคนหัวแถว พร้อมกับ ก้มมองดูแนวปลายเท้าให้เสมอกัน แล้วสะบัดหน้ากลับไปมองทางขวาหรือคนหัวแถวอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทุกคนายสะบัดหน้ากลับมองตรงไปข้างหน้า พร้อมกับลดแขนซ้ายกลับไปอยู่ในลักษณะท่าเรียบอาวุธ อย่างรวดเร็วและแข็งแรง

หมายเหตุ : ตามแบบฝึกของ รร.ทม.รอ. นิยมเรียกแถวปิดระยะก่อน และเมื่อต้องการจะเปิดระยะ จะสั่งว่า “เปิดระยะ, จัดแถว”

รูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “แถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : -ใช้ในโอกาสที่จะทำการตรวจแถว
-ใช้ในการฝึก หรือรับฟังคำสั่ง

๔.คำบอก : ใช้คำบอก “หน้ากระดานสองแถว (ขึ้นไป), มหาข้าพเจ้า”

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “หน้ากระดานสองแถว (ขึ้นไป), มหาข้าพเจ้า” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเดียวอาวุธ จากนั้นปฏิบัติท่ากึ่งขวาหันโดยไม่ต้องชิดเท้า แล้วดับเท้าซ้ายออกวิ่งมาเข้าแถวและจัดแถวเช่นเดียวกับการเข้าแถวและจัดแถวแบบหน้ากระดานแถวเดียวปีตรยะ จะต่างกันที่จะต้องจัดแถวซ้อนหลังกันลงไปตามทางลึกให้มีจำนวนแถวครบตามที่ผู้เรียกแถวสั่งโดยยึดถือแถวหน้าเป็นหลัก ผู้ปฏิบัติที่อยู่แถวหลังยืนตรงคอคนที่อยู่แถวหน้าระยะต่อระหว่างแถวประมาณหนึ่งเมตร ให้กระโดดอยู่กับที่ด้วยปลายเท้าทั้งสองข้าง มือทั้งสองข้างจับปิ่นให้อยู่ในท่าเดียวอาวุธ

คนหัวแถวหันมองดูผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ว่าจัดแถวเป็นรูปแถวเรียบร้อยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าเป็นรูปแถวแล้วให้คนหัวแถวนับ “หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติในแถวนับตามจำนวนแถวที่ผู้เรียกแถวกำหนด เมื่อจะนับจำนวนสุดท้ายตามที่ผู้เรียกแถวกำหนดให้ผู้ปฏิบัติทั้งแถวเปล่งเสียงนับจำนวนสุดท้ายนั้นอย่างพร้อมเพรียงกัน

หลังจากนั้นรอฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกนายหยุดกระโดดกลับมาอยู่ในท่าเดียวอาวุธ ฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกนายปฏิบัติท่าเรียบอาวุธจากท่าเดียวอาวุธ และฟังสัญญาณ “อ๊ับ” อีกหนึ่งครั้ง ให้ทุกนายยกมือซ้ายขึ้นมาตบที่สะเอวซ้ายประมาณแนวเข็มขัด นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและให้ปลายนิ้วชี้ลงทางเบื้องล่าง นิ้วกลางอยู่ประมาณแนวตะเข็บกางเกง ศอกซ้ายกางออกเสมอแนวลำตัว แล้วเปล่งเสียง “เฮ้” ให้คนที่อยู่ถัดไปทางซ้ายจากหัวแถวนำแขนขวา (อยู่ลักษณะท่าเรียบอาวุธ) ของตนไปแตะจุดกับปลายศอกซ้ายของคนที่อยู่ถัดไปทางหัวแถว (คนทางขวาของตนเอง) สะบัดหน้ามองไปทางขวาหรือคนหัวแถว พร้อมกับก้มมองดูแนวปลายเท้าให้เสมอกัน แล้วสะบัดหน้ากลับไปมองทางขวาหรือคนหัวแถวอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทุกนายสะบัดหน้ากลับมองตรงไปข้างหน้า พร้อมกับลดศอกซ้ายกลับไปอยู่ในลักษณะท่าเรียบอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

หมายเหตุ : การเข้าแถวของแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปนั้น ให้ยึดถือเอาความตรงของแถวทางลึกเป็นหลัก เนื่องจากระยะของศอกแต่ละคนไม่เท่ากัน

“หน้ากระดานสองแถว (ขึ้นไป), มหาข้าพเจ้า”

แถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป

รูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปเปิดระยะ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “แถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปเปิดระยะ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : -ใช้ในโอกาสที่จะทำการตรวจแถว

-ใช้ในการฝึก หรือรับฟังคำสั่ง

๔.คำบอก : ใช้คำบอก “หน้ากระดานสองแถว (ขึ้นไป), เปิดระยะ, มาหาข้าพเจ้า”

รูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปเปิดระยะ

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “หน้ากระดานสองแถว (ขึ้นไป), เปิดระยะ, มาหาข้าพเจ้า” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเดียวอาวุธ จากนั้นปฏิบัติท่ากึ่งขวาหันโดยไม่ต้องชิดเท้า แล้วตบเท้าซ้ายออกวิ่งมาเข้าแถวและจัดแถวเช่นเดียวกับการเข้าแถวและจัดแถวแบบหน้ากระดานแถวเดียวเปิดระยะ จะต่างกันที่จะต้องจัดแถวซ้อนหลังกันลงไปตามทางลึกให้มีจำนวนแถวครบตามที่ผู้เรียกแถวสั่งโดยยึดถือแถวหน้าเป็นหลัก ผู้ปฏิบัติที่อยู่แถวหลังยืนตรงคอคคนที่อยู่แถวหน้าระยะต่อระหว่างแถวประมาณหนึ่งเมตร ให้กระโดดอยู่กับที่ด้วยปลายเท้าทั้งสองข้างมือทั้งสองข้างบังคับปืนให้อยู่ในท่าเดียวอาวุธ

คนหัวแถวหันมองผู้ปฏิบัติคนอื่น ๆ ว่าจัดแถวเป็นรูปแถวเรียบร้อยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าเป็นรูปแถวแล้วให้คนหัวแถวนับ “หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติในแถวนับตามจำนวนแถวที่ผู้เรียกแถวกำหนด เมื่อจะนับจำนวนสุดท้ายตามที่ผู้เรียกแถวกำหนดให้ผู้ปฏิบัติทั้งแถวเปล่งเสียงนับจำนวนสุดท้ายนั้นอย่างพร้อมเพรียงกัน

หลังจากนั้นรอฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกนายหยุดกระโดดกลับมาอยู่ในท่าเดียวอาวุธ ฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกนายปฏิบัติท่าเรียบอาวุธจากท่าเดียวอาวุธ และฟังสัญญาณ “อ๊ับ” อีกหนึ่งครั้ง ให้ทุกนายยกมือซ้ายขึ้นมาตบที่สะเอวซ้ายประมาณแนวเข็มขัด นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและให้ปลายนิ้วชี้ลงทางเบื้องล่าง นิ้วกลางอยู่ประมาณแนวตะเข็บกางเกง ศอกซ้ายกางออกเสมอแนวลำตัว แล้วเปล่งเสียง “เฮ้” จากนั้นให้ทุกนายยกแขนซ้ายเหยียดออกไปทางข้างในระดับสูงเสมอแนวไหล่ (ยกเว้นคนท้ายแถวสุดไม่ต้องยกแขนซ้ายขึ้น) คว่ำฝ่ามือ นิ้วมือทั้งห้าเหยียดตึงและเรียงชิดติดกัน โดยให้คนที่อยู่ถัดไปทางซ้ายจากหัวแถว นำไหล่ขวาของตนเองไปแตะจุดกับปลายนิ้วมือซ้ายของคนที่อยู่ถัดไปทางหัวแถว (คนทางขวาของตนเอง) สะบัดหน้ามองไปทางขวาหรือคนหัวแถว พร้อมกับก้มมองดูแนวปลายเท้าให้เสมอกัน แล้วสะบัดหน้ากลับไปมองทางขวาหรือคนหัวแถวอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทุกนายสะบัดหน้ากลับมองตรงไปข้างหน้า พร้อมกับลดมือซ้ายกลับไปอยู่ในลักษณะท่าเรียบอาวุธอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

หมายเหตุ : การเข้าแถวของแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปนั้น ให้ยึดถือเอาความตรงของแถวหน้าเป็นหลัก เนื่องจากความยาวของแขนแต่ละคนไม่เท่ากัน (ตามแบบฝึกของ รร.ทม.ร.อ. นิยมเรียกแถวปิดระยะก่อน และเมื่อต้องการจะเปิดระยะ จะสั่งว่า “เปิดระยะ, จัดแถว”)

รูปแถวตอนเรียงหนึ่ง

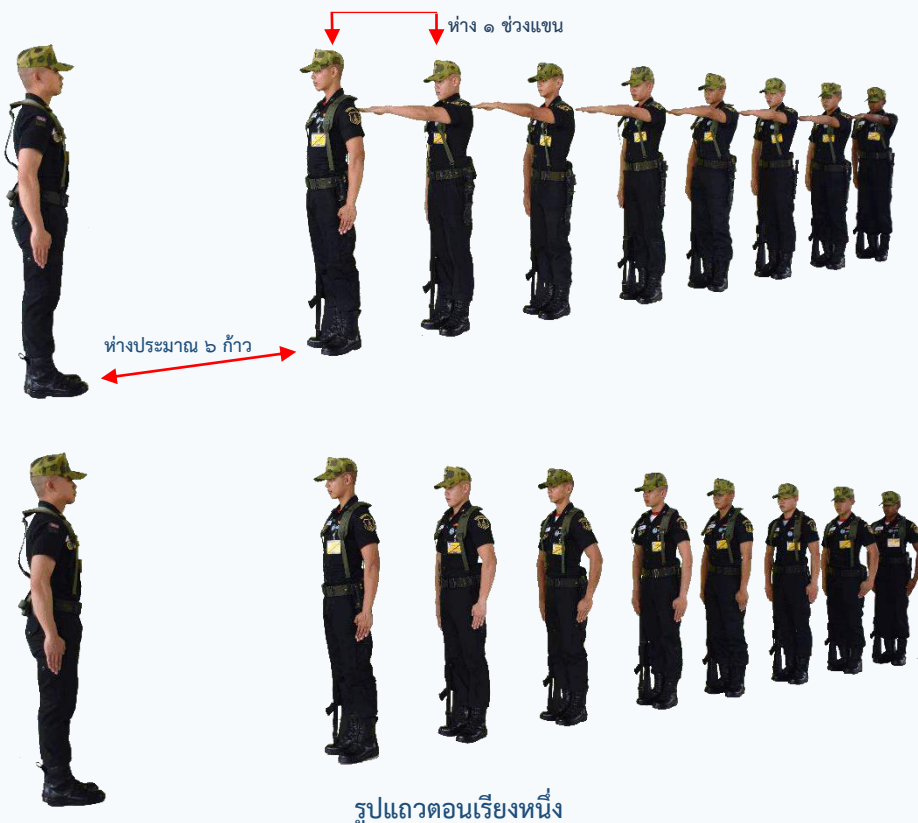

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “แถวตอนเรียงหนึ่ง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในการจัดลำดับความสูงของผู้ปฏิบัติเพื่อใช้ในการจัดแถวในรูปแถวต่างๆ

๔.คำบอก : ใช้คำบอก “ตอนเรียงหนึ่ง, มหาข้าพเจ้า”

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “ตอนเรียงหนึ่ง, มหาข้าพเจ้า” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเฉียงอาวุธ จากนั้นปฏิบัติท่ากึ่งขวาหันโดยไม่ต้องชิดเท้าแล้วดับเท้าซ้ายออกวิ่งมาเข้าแถวตามลำดับไหล่ข้างหน้าผู้เรียกแถวโดยเร็ว คนสูงที่สุดของแถวเป็นคนหลัก (คนหัวแถว) ยืนตรงหน้าผู้เรียกแถว และห่างจากผู้เรียกแถวประมาณหกก้าว จากนั้นให้ผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ วิ่งมาเข้าแถวเรียงตามลำดับไหล่ซ้อนกันลงไปทางข้างหลังคนหัวแถว (ทางลึก) ให้ตรงคอกับคนข้างหน้าจนถึงคนท้ายแถว ในลักษณะกระโดดอยู่กับที่ด้วยปลายเท้าทั้งสองข้าง มือทั้งสองบังคับปืนให้อยู่ในท่าเฉียงอาวุธ

คนหัวแถว หันมองดูผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ว่าจัดแถวเป็นรูปแถวเรียบร้อยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าเป็นรูปแถวแล้วให้คนหัวแถวนับ “หนึ่ง” เมื่อสิ้นเสียงคนหัวแถว นับ “หนึ่ง” แล้วให้คนที่เหลือนับ “หนึ่ง” ให้เสียงดังและพร้อมเพรียงกัน

หลังจากนั้นรอฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกนายหยุดกระโดดกลับมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ ฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกนายปฏิบัติท่าเรียบอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ และฟังสัญญาณ “อ๊ับ” อีกหนึ่งครั้ง ให้ทุกนายยกมือซ้ายขึ้นมาตบที่สะเอวซ้ายประมาณแนวเข็มขัด นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและให้ปลายนิ้วชี้ลงทางเบื้องล่าง นิ้วกลางอยู่ประมาณแนวตะเข็บกางเกง สอดซ้ายกางออกเสมอแนวลำตัว แล้วเปล่งเสียง “เฮ้” จากนั้นให้ยกมือซ้ายขึ้นมาข้างหน้าเหยียดแขนซ้ายไปแต่ไหล่คนข้างหน้า ฝ่ามือคว่ำและขนานกับพื้นนิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกัน ให้ห่างจากคนข้างหน้าประมาณหนึ่งช่วงแขน (ประมาณหนึ่งเมตร) โดยอยู่ในแนวไหล่ซ้ายของคนข้างหน้าและให้ยกแขนค้างไว้ เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ลดมือซ้ายลงมาอยู่ที่ข้างขากลับมาอยู่ในลักษณะท่าเรียบอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

“ตอนเรียงหนึ่ง, มหาข้าพเจ้า”

แถวตอนเรียงหนึ่ง

รูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไป

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “แถวตอนเรียงสองขึ้นไป”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : -ใช้ในการฝึกหรือฟังคำสั่งแจ้ง
-ใช้เมื่อต้องการเคลื่อนย้ายผู้ปฏิบัติจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งในรูปแถว
- ๔.คำบอก : ใช้คำบอก “ตอนเรียงสอง (ขึ้นไป), มหาข้าพเจ้า”

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “ตอนเรียงสอง (ขึ้นไป), มหาข้าพเจ้า” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าเฉียงอาวุธ จากนั้นปฏิบัติท่ากึ่งขวาหันโดยไม่ต้องชิดเท้าแล้วดับเท้าซ้ายออกวิ่งมาเข้าแถวและจัดแถวเช่นเดียวกับการเข้าแถวและจัดแถวแบบตอนเรียงหนึ่ง จะต่างกันที่จะต้องจัดแถวซ้อนกันไปทางซ้ายให้มีจำนวนแถวครบตามที่ผู้เรียกแถวสั่งโดยยึดถือแถวทางขวาเป็นหลัก ผู้ปฏิบัติที่อยู่หน้าตบด้านหลังคงยืนตรงคอกกับคนที่อยู่หน้าตบด้านหน้าระยะต่อระหว่างหน้าตบประมาณหนึ่งเมตร ให้กระโดดอยู่กับที่ด้วยปลายเท้าทั้งสองข้าง มือทั้งสองข้างจับปืนให้อยู่ในท่าเฉียงอาวุธ

คนหัวแถวหันมองดูผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ว่าจัดแถวเป็นรูปแถวเรียบร้อยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าเป็นรูปแถวแล้วให้คนหัวแถวนับ “หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติในแถวนับตามจำนวนแถวที่ผู้เรียกแถวกำหนด เมื่อจะนับจำนวนสุดท้ายตามที่ผู้เรียกแถวกำหนดให้ผู้ปฏิบัติทั้งแถวเปล่งเสียงนับจำนวนสุดท้ายนั้นอย่างพร้อมเพรียงกัน

หลังจากนั้นรอฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกนายหยุดกระโดดกลับมาอยู่ในท่าเฉียงอาวุธ ฟังสัญญาณ “อ๊ับ” ให้ทุกนายปฏิบัติท่าเรียบอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ และฟังสัญญาณ “อ๊ับ” อีกหนึ่งครั้งให้ทุกนายยกมือซ้ายขึ้นมาตบที่สะเอวซ้ายประมาณแนวเข็มขัด นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและให้ปลายนิ้วชี้ลงทางเบื้องล่าง นิ้วกลางอยู่ประมาณแนวตะเข็บกางเกง ศอกซ้ายกางออกเสมอแนวลำตัว แล้วเปล่งเสียง “เฮ้” ให้คนที่อยู่ถัดไปทางซ้ายจากหัวแถวนำแขนขวา (อยู่ลักษณะท่าเรียบอาวุธ) ของตนไปแตะจอกับปลายศอกซ้ายของคนที่อยู่ถัดไปทางหัวแถว (คนทางขวาของตนเอง) สะบัดหน้ามองไปทางขวาหรือคนหัวแถว พร้อมกับก้มมองดูแนวปลายเท้าให้เสมอกัน แล้วสะบัดหน้ากลับไปมองทางขวาหรือคนหัวแถวอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทุกนายสะบัดหน้ากลับมองตรงไปข้างหน้า พร้อมกับลดศอกซ้ายกลับไปอยู่ในลักษณะท่าเรียบอาวุธอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

หมายเหตุ : การเข้าแถวของแถวตอนเรียงสองขึ้นไปนั้น ให้ยึดถือความตรงของแถวตอนทางลึก โดยเอาแถวหน้าเป็นหลักเนื่องจากระยะของศอกแต่ละคนไม่เท่ากัน

การแยกคู่ขาดของแถวหน้ากระดาน

๑. เรื่องที่จะทำการฝึก

การฝึกแถวชิด “การแยกคู่ขาดของแถวหน้ากระดาน”

๒. ความมุ่งหมาย

เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓. ประโยชน์

เนื่องจากการจัดแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไป เมื่อจัดแถวแล้วมีผู้ปฏิบัติขาดจำนวนไม่ลงตัว จึงทำให้มีการแยกคู่ขาดเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการจัดแถว

๔. การปฏิบัติ

ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติมีไม่ครบตามจำนวนแถว ให้จัดแถวแยกคู่ขาดโดยมีหลักการปฏิบัติ ดังนี้

- ในการเข้าแถวให้ยึดถือเอาแถวหน้าเป็นหลัก โดยจะต้องจัดแถวหน้าให้เต็ม

- จำนวนที่ขาดให้แยกคู่ขาดไว้ในทางตอนท้ายของแถว เมื่อเป็นแถวหน้ากระดานสองแถวหรือแถวรองสุดท้าย เมื่อเป็นหน้ากระดานสามแถวขึ้นไป

- จำนวนแถวและดับสุดท้ายจะต้องเต็ม

เมื่อผู้ปฏิบัติเข้าแถวตั้งแต่สองแถวขึ้นไป เมื่อจัดแถวแล้วผู้ปฏิบัติขาดจำนวนไม่ลงตัว คือแถวหน้ากับแถวหลังไม่เท่ากัน ในการเข้าแถวให้ยึดถือเอาแถวหน้าเป็นหลัก โดยจะต้องเข้าแถวให้เต็มไม่มีขาด ส่วนจำนวนที่ขาดให้แยกคู่ขาดไว้ในทางตอนท้ายของแถวหลังๆ ให้ยึดถือเป็นหลักกว่าให้จัดแถวหน้าและดับสุดท้ายของแถวไว้ให้เต็ม แล้วให้แยกคู่ขาดไว้ที่แถวหลังสุดดับรองสุดท้าย ในกรณีที่จำนวนแถวเกินสองแถวให้จัดแถวหลังไว้ให้เต็ม แล้วแยกคู่ขาดคนแรกจากแถวรองสุดท้าย และดับรองสุดท้าย ถ้าเกินหนึ่งคนก็ให้แยกจากดับเดิมแต่เลื่อนขึ้นมาข้างหน้าอีกถ้าหากเกินที่จะจัดจากดับที่แยกคู่ขาดให้เลื่อนดับเข้ามาอีกส่วนแถวใช้หลักการปฏิบัติเช่นเดิม

รูปการแยกคู่ขาดของแถวหน้ากระดาน

การแยกคู่ขาดของแถวตอน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “การแยกคู่ขาดของแถวตอน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เนื่องจากการจัดแถวตั้งแต่ตอนเรียงสองขึ้นไป เมื่อจัดแถวแล้วมีผู้ปฏิบัติขาดจำนวนไม่ครบทุกดับ จึงทำให้มีการแยกคู่ขาดเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการจัดแถว

๔.การปฏิบัติ : ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติมีไม่ครบตามจำนวนแถว ให้จัดแถวแยกคู่ขาดโดยมีหลักการปฏิบัติ ดังนี้

-ในการเข้าแถวให้ยึดถือเอาแถวขวาเป็นหลัก โดยจะต้องเข้าให้เต็มไม่มีจำนวนขาด

-จำนวนที่ขาดให้แยกคู่ขาดไว้ที่แถวรองสุดท้ายที่อยู่ทางซ้ายสุด เมื่อเป็นรูปแถวตอนเรียงสองหรือแถวรองสุดท้ายตรงกลางเมื่อเป็นแถวตอนเรียงสามขึ้นไป

-จำนวนแถวและดับสุดท้ายจะต้องเต็ม

เมื่อผู้ปฏิบัติเข้าแถวตั้งแต่สองแถวขึ้นไป เมื่อจัดแถวผู้ปฏิบัติขาดจำนวนไม่ลงตัว คือแถวแรกกับแถวสุดท้ายไม่เท่ากัน ในการเข้าแถวให้ยึดถือเอาแถวแรกเป็นหลัก โดยจะต้องเข้าแถวให้เต็มและไม่มีขาด ส่วนจำนวนที่ขาดให้แยกคู่ขาดไว้ที่ท้ายของแถวที่อยู่ทางซ้ายสุด หรือแถวที่อยู่ตรงกลาง ให้ยึดถือเป็นหลักว่าให้จัดแถวแรกและดับสุดท้ายของแถวไว้ให้เต็ม แล้วให้แยกคู่ขาดไว้ที่แถวรองสุดท้ายดับรองสุดท้าย ในกรณีที่จำนวนแถวเกินสองแถวให้จัดแถวสุดท้ายไว้ให้เต็ม แล้วแยกคู่ขาดคนแรกจากแถวรองสุดท้ายและดับรองสุดท้าย ถ้าเกินหนึ่งคนก็ให้แยกจากดับเดิมแต่เลื่อนขึ้นมาข้างหน้าอีกถ้าหากเกินที่จะจัดจากดับที่แยกคู่ขาดให้เลื่อนดับเข้ามาอีกส่วนแถวให้หลักการปฏิบัติเช่นเดิม

รูปการแยกคู่ขาดของแถวตอน

การนับ

การนับ แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท ๑.การนับตามปกติ ๒.การนับทั้งแถว ๓.การนับตามจำนวนที่กำหนด

การนับตามปกติ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “การนับตามปกติ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อความรวดเร็วในการสำรวจยอดผู้ปฏิบัติในแถว

๔.คำบอก : ใช้คำบอก “นับ”

๕.การปฏิบัติ

๕.๑ รูปแถวหน้ากระดาน

๕.๑.๑ รูปแถวหน้ากระดานแถวเดียว

เมื่อได้ยินคำบอก “นับ” ให้ผู้ปฏิบัติที่อยู่หัวแถวเริ่มนับ “หนึ่ง” ด้วยการออกเสียงดังชัดเจน เสียงสั้น ห้วนๆ พร้อมกับสะบัดหน้าไปทางซ้าย เมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง ผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ที่อยู่ถัดไปนับต่อจากคนที่หนึ่งเรียงตามลำดับหมายเลขกันไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว โดยใช้วิธีสะบัดหน้าไปนับแล้วสะบัดหน้ากลับ เช่นเดียวกับคนหัวแถว เว้นคนสุดท้ายของแถวเมื่อนับให้สะบัดหน้าไปยังผู้ที่อยู่ทางขวามือของตน และเมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรง

หมายเหตุ : การนับตามปกติของแถวหน้ากระดานไม่ว่าจะเป็นแถวหน้ากระดานปิดระยะหรือเปิดระยะ ใช้หลักการปฏิบัติเดียวกัน คือให้นับจากหัวแถวไปทางท้ายแถว

การนับรูปแถวหน้ากระดานแถวเดียว

๕.๑.๒ รูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป

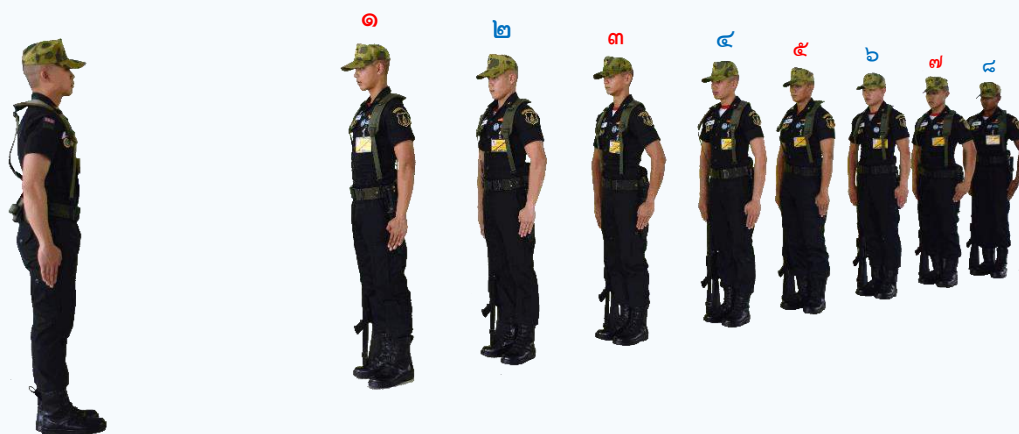
เมื่อได้ยินคำบอก “นับ” ให้ผู้ปฏิบัติที่อยู่หัวแถวเริ่มนับ “หนึ่ง” ด้วยการออกเสียงดังชัดเจน เสียงสั้น ห้วนๆ พร้อมกับสะบัดหน้าไปทางซ้าย เมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง ผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ที่อยู่ถัดไปนับต่อจากคนที่หนึ่งเรียงตามลำดับหมายเลขกันไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว โดยใช้วิธีสะบัดหน้าไปนับแล้วสะบัดหน้ากลับ เช่นเดียวกับคนหัวแถว เว้นคนสุดท้ายของแถวเมื่อนับให้สะบัดหน้าไปยังผู้ที่อยู่ทางขวามือของตน และเมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรง

การนับรูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป

หมายเหตุ : ในกรณีที่ เป็นแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไป ซึ่งมีการแยกคู่ขาดไว้ในทางตอนท้าย แถวอาจจะขาดที่แถวกลางหรือแถวหลังสุด คนท้ายแถวซ้ายมือสุดเป็นผู้ขานจำนวนที่ขาดขึ้นต่างๆ โดยไม่ต้องสะบัดหน้า เช่น “ขาดหนึ่ง”, “ขาดสอง”, “ขาดสาม” ฯลฯ เป็นต้น

การนับตามปกติของแถวหน้ากระดานจะนับเฉพาะแถวหน้าเท่านั้น ยกเว้นผู้เรียกกำหนดแถวนับ

การนับตามปกติรูปแถวตอนเรียงหนึ่ง

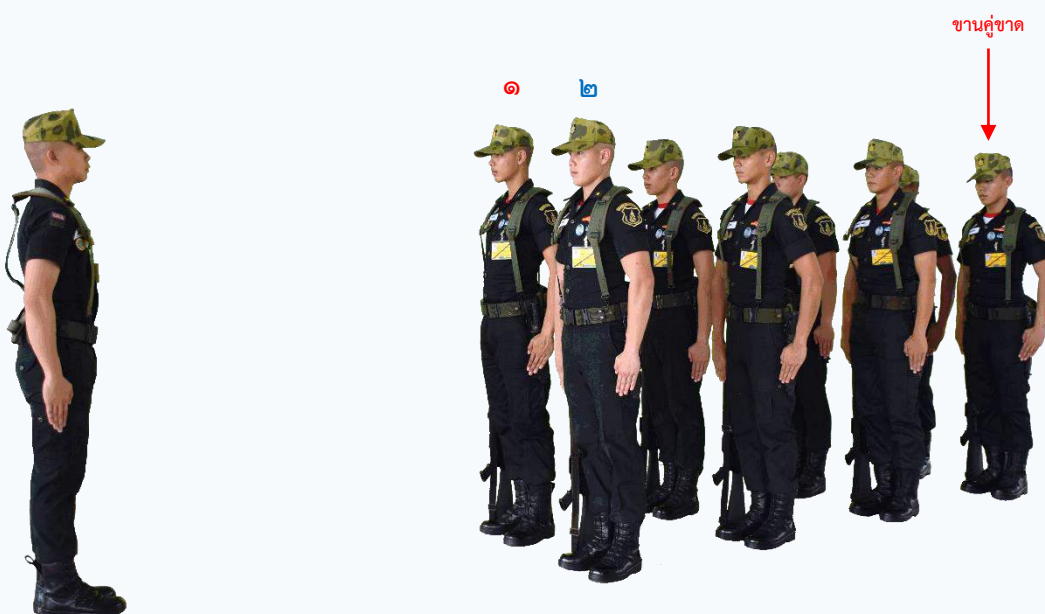
๕.๒ รูปแถวตอน

๕.๒.๑ รูปแถวตอนเรียงหนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “นับ” ให้ผู้ปฏิบัติที่อยู่หัวแถวเริ่มนับ “หนึ่ง” ด้วยการออกเสียงดังชัดเจน เสียงสั้น ห้วนๆ พร้อมกับสะบัดหน้าไปทางซ้าย เมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็ว และแข็งแรง ผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ที่อยู่ถัดจากคนหัวแถวต่อไปข้างหลังนับต่อจากคนหัวแถวเรียงตามลำดับ หมายเลขไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว โดยวิธีสะบัดหน้าไปนับแล้วสะบัดหน้ากลับเช่นเดียวกับคนหัวแถว เว้นคนสุดท้ายของแถวไม่ต้องสะบัดหน้า

๕.๒.๒ รูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไป

เมื่อได้ยินคำบอก “นับ” ให้ผู้ปฏิบัติที่อยู่หัวแถวเริ่มนับ “หนึ่ง” ด้วยการออกเสียงดังชัดเจน เสียงสั้น ห้วนๆ พร้อมกับสะบัดหน้าไปทางซ้าย เมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง ผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ที่อยู่ถัดจากคนหัวแถวต่อลงไปข้างหลัง นับต่อจากคนหัวแถวเรียงตามลำดับหมายเลขไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว โดยวิธีสะบัดหน้าไปนับแล้วสะบัดหน้ากลับเช่นเดียวกับคนหัวแถว เว้นคนสุดท้ายของแถวไม่ต้องสะบัดหน้า

การนับตามปกติรูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไป

หมายเหตุ

ในกรณีที่เป็นการแถวตอนเรียงสองขึ้นไป ซึ่งมีการแยกคู่ขาดไว้ในทางตอนท้ายแถว เมื่อคนสุดท้ายของแถวทางขวาสุดนับสิ้นเสียงลงแล้ว ให้คนท้ายแถวซ้ายสุดเป็นผู้ขานจำนวนที่ขาดขึ้นดังๆ โดยไม่ต้องสะบัดหน้า เช่น “ขาดหนึ่ง”, “ขาดสอง”, “ขาดสาม” เป็นต้น

การนับตามปกติของแถวตอน จะนับเฉพาะแถวขวามือสุดเท่านั้น ยกเว้นผู้เรียกแถวกำหนดแถวที่จะนับ

การนับทั้งแถว

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก

การฝึกแถวชิด “การนับทั้งแถว”

๒.ความมุ่งหมาย

เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์

เพื่อสำรวจยอดผู้ปฏิบัติในแถวโดยละเอียด

๔.คำบอก

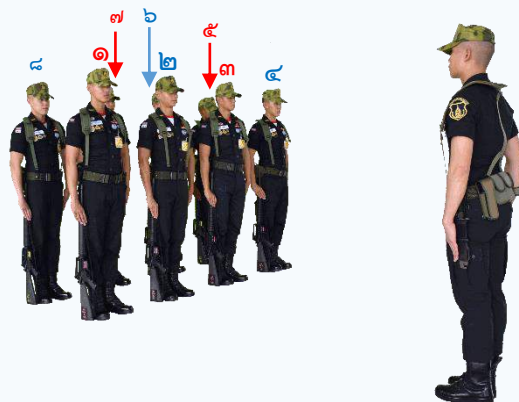
ใช้คำบอก “นับทั้งแถว, นับ”

๕.การปฏิบัติ

๕.๑ รูปแถวหน้ากระดาน

๕.๑.๑ รูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป

เมื่อได้ยินคำบอก “นับทั้งแถว, นับ” ให้ผู้ปฏิบัติที่อยู่หัวแถวเริ่มนับ “หนึ่ง” ด้วยการออกเสียงดังชัดเจน
เสียงสั้นห้วนๆ พร้อมกับสะบัดหน้าไปทางซ้าย เมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรง
อย่างรวดเร็วและแข็งแรง ผู้ปฏิบัติคนอื่นๆ ที่อยู่ถัดไปนับต่อจากคนหัวแถวเรียงตามลำดับหมายเลขกันไป เมื่อคน
ท้ายแถวของแถวหน้านับแล้วให้คนท้ายแถวของแถวถัดไปเป็นผู้เริ่มนับต่อตามลำดับหมายเลขต่อจากคนท้ายแถว
ของแถวหน้า โดยการสะบัดหน้าไปทางขวามือต่อกันไปจนถึงคนหัวแถว และเมื่อคนหัวแถวสุดท้ายนับแล้ว จึงให้
คนหัวแถวของแถวถัดไปเป็นผู้เริ่มนับต่อตามลำดับหมายเลขที่ติดต่อกับคนหัวแถวสุดท้าย และให้นับในลักษณะ
ดังกล่าว ไปจนกว่าจะหมดจำนวนคนของทุกแถวที่มีอยู่ คนสุดท้ายของแถวเมื่อนับให้สะบัดหน้าไปยังผู้ที่อยู่ทาง
ขวามือของตน และเมื่อสิ้นเสียงนับแล้ว ให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะของท่าตรง

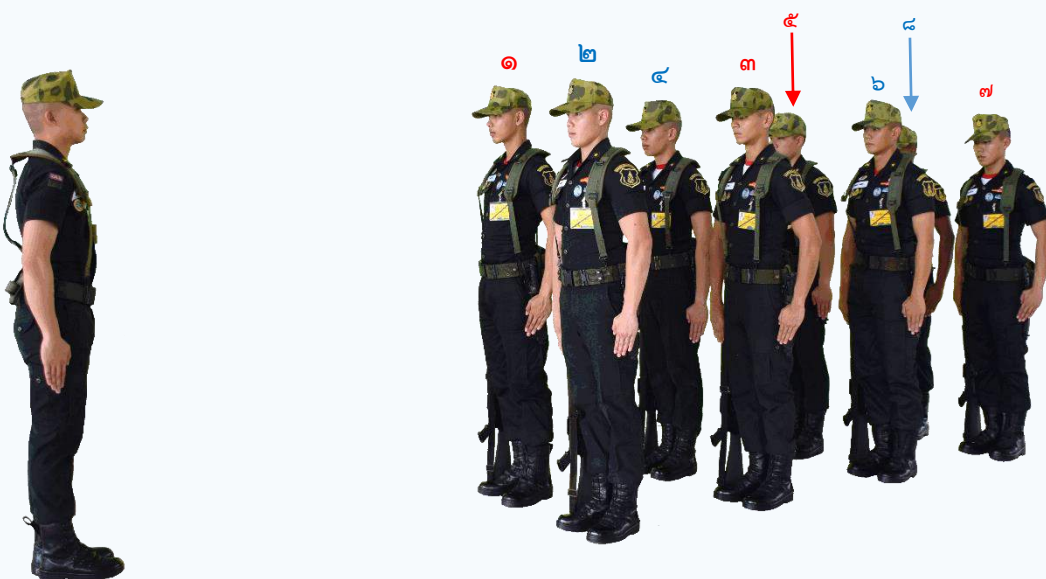

การนับทั้งแถวรูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป

๕.๒ รูปแถวตอน

๕.๒.๑ รูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไป

เมื่อได้ยินคำบอก “นับทั้งแถว, นับ” ให้ผู้ปฏิบัติคนแรกของรูปแถวเริ่มนับ “หนึ่ง” ในลักษณะเช่นเดียวกับการนับตามปกติของแถวหน้ากระดาน ผู้ปฏิบัติคนต่อไป ไปของหน้าดับทางซ้ายนับเรียงตามลำดับหมายเลขกันไปโดยตลอด ด้วยการนับพร้อมกับสะบัดหน้าไปทางซ้าย เมื่อคนซ้ายสุดของดับหน้านับแล้ว ให้คนทางซ้ายสุดของดับที่สองเป็นผู้เริ่มต้นนับต่อ โดยนับตามลำดับหมายเลขต่อจากคนซ้ายสุดของดับที่หนึ่งและนับต่อไปทางขวา (สะบัดหน้าไปทางขวา) จนกว่าจะถึงคนขวาสุดของดับที่สอง เมื่อคนขวาสุดของดับที่สองนับแล้ว ให้คนขวาสุดของดับที่สามเป็นผู้เริ่มนับต่อตามลำดับหมายเลขจากคนขวาสุดของดับที่สาม ในลักษณะเช่นเดียวกับคนขวาสุดของดับที่หนึ่งโดยการนับและสะบัดหน้าไปทางซ้าย กระทำในลักษณะเช่นนี้สลับกันไปจนกว่าจะหมดจำนวนคนของทุกดับที่มีอยู่ในแถว โดยวิธีสะบัดหน้าไปนับแล้วสะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะของท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

การนับทั้งแถวรูปแถวตอนเรียงสองแถวขึ้นไป

การนับตามจำนวนที่กำหนด

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก

การฝึกแถวซิด “การนับตามจำนวนที่กำหนด”

๒.ความมุ่งหมาย

เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์

เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการเปลี่ยนรูปแถวและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

๔.คำบอก

ใช้คำบอก “นับสอง, นับ” หรือ “นับสาม, นับ”

๕.การปฏิบัติ

๕.๑ รูปแถวหน้ากระดาน

๕.๑.๑ รูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยว

เมื่อได้ยินคำบอก “นับสอง (นับ...), นับ” ให้ผู้ปฏิบัติเริ่มนับจากคนหัวแถวก่อนในลักษณะ
เช่นเดียวกับการนับตามปกติ โดยนับเรียงตามลำดับหมายเลขให้ครบตามจำนวนที่ผู้เรียกแถวบอก เมื่อนับครบ
ตามจำนวนที่ผู้เรียกแถวบอกแล้ว คนต่อไปจะต้องเริ่มนับ “หนึ่ง” ใหม่ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียกแถวบอกให้
“นับสอง” ผู้ปฏิบัติจากหัวแถวจะต้องนับ “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” ไปจนกว่าจะถึง
คนท้ายแถว

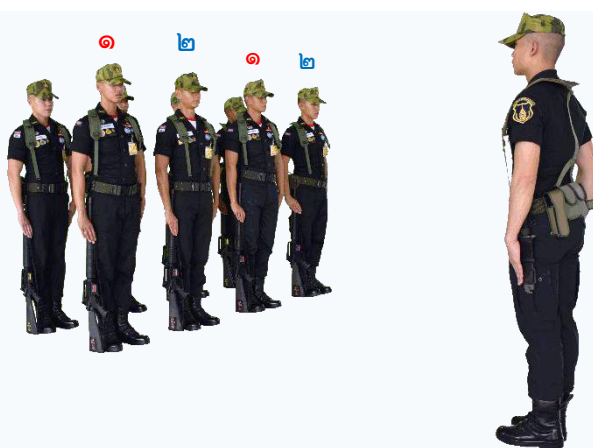
การนับตามจำนวนรูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยว

หมายเหตุ : การนับตามจำนวนที่กำหนดของแถวหน้ากระดานไม่ว่าจะเป็นแถวหน้ากระดานปิดระยะหรือเปิดระยะ
ใช้หลักการปฏิบัติเดียวกัน คือ ให้นับจากหัวแถวไปทางท้ายแถว

๕.๑.๒ รูปแถวหน้ากระดานสองแถว และสามแถว (ขึ้นไป)

เมื่อได้ยินคำบอก “นับสอง (นับ...), นับ” ให้ผู้ปฏิบัติเริ่มนับจากคนหัวแถวก่อนในลักษณะเช่นเดียวกับการนับตามปกติ โดยนับเรียงตามลำดับหมายเลขให้ครบตามที่ถูกเรียกแถวบอก เมื่อนับครบตามจำนวนที่ถูกเรียกแถวบอกแล้วคนต่อไปจะต้องเริ่มนับ “หนึ่ง” ใหม่ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียกแถวบอกให้ “นับสอง” ผู้ปฏิบัติจากหัวแถวจะต้องนับ “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” ไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว

หมายเหตุ : การนับตามจำนวนที่กำหนดของแถวหน้ากระดาน จะนับเฉพาะแถวหน้าเท่านั้น ยกเว้นผู้เรียกแถวกำหนดแถวที่จะนับ

การนับตามจำนวนรูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป

การนับตามจำนวนรูปแถวตอนเรียงหนึ่ง

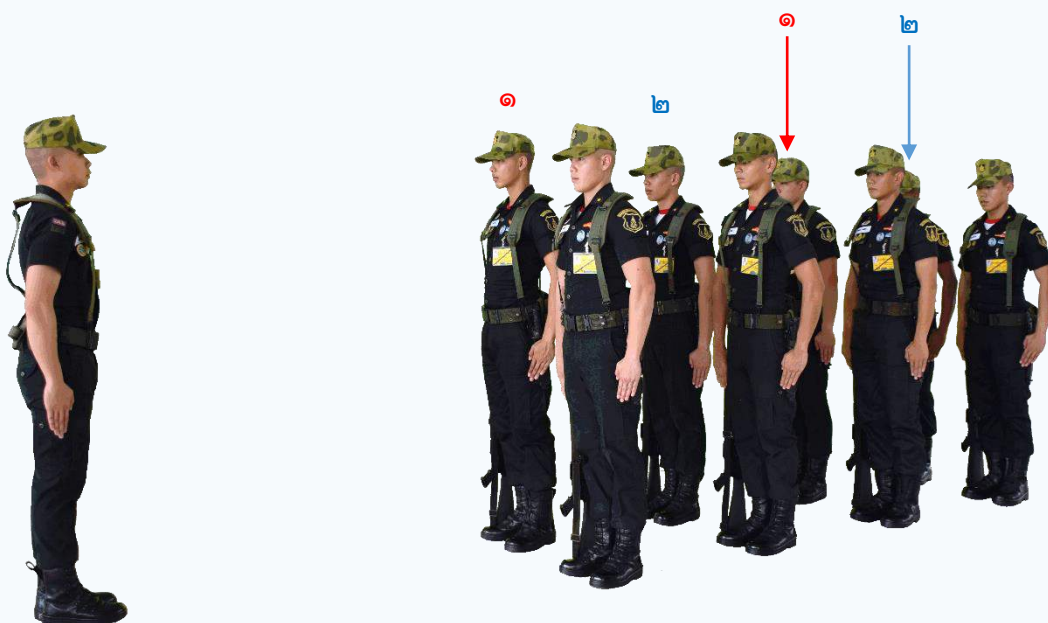
๕.๒ รูปแถวตอน

๕.๒.๑ รูปแถวตอนเรียงหนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “นับสอง (นับ...), นับ” ให้ผู้ปฏิบัตินับตามจำนวนที่ถูกเรียกแถวบอก ด้วยการออกเสียงดังชัดเจน เสียงสั้นท้วนๆ พร้อมกับสับัดหน้าไปทางซ้าย เมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สับัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง โดยให้เริ่มนับจากคนหัวแถวก่อนในลักษณะเช่นเดียวกับการนับตามปกติ โดยนับเรียงลำดับหมายเลขไปตามจำนวนที่ถูกเรียกแถวบอก เมื่อนับครบตามจำนวนที่ถูกเรียกแถวบอกแล้วคนต่อไปจะต้องเริ่มนับ “หนึ่ง” ใหม่ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียกแถวบอกให้ “นับสอง” ผู้ปฏิบัติจากหัวแถวจะต้องนับ “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” ไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว

๕.๒.๒ รูปแถวตอนเรียงสอง และสาม (ขึ้นไป)

เมื่อได้ยินคำบอก “นับสอง (นับ...), นับ” ให้ผู้ปฏิบัตินับตามจำนวนที่ผู้เรียกแถวบอก ด้วยการออกเสียงดัง ชัดเจน เสียงสั้นห้วนๆ พร้อมกับสับหน้าไปทางซ้าย เมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สับหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะ ท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง โดยให้เริ่มนับจากคนหัวแถวก่อนในลักษณะเช่นเดียวกับการนับตามปกติ โดยนับ เรียงลำดับหมายเลขไปตามจำนวนที่ผู้เรียกแถวบอก เมื่อนับครบตามจำนวนที่ผู้เรียกแถวบอกแล้วคนต่อไปจะต้อง เริ่มนับ “หนึ่ง” ใหม่ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียกแถวบอกให้ “นับสอง” ผู้ปฏิบัติจากหัวแถวจะต้องนับ “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” ไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว

การนับตามจำนวนรูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไป

หมายเหตุ : การนับตามจำนวนที่กำหนดของแถวตอน จะนับเฉพาะแถวขวามือสุดเท่านั้น ยกเว้นผู้เรียกแถวกำหนดแถวที่จะนับ

การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดาน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดาน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในการเปลี่ยนแนวรูปแถวจากรูปแถวหนึ่งไปเป็นอีกรูปแถวหนึ่งเพื่อให้เหมาะสมกับภารกิจ โดยพิจารณาจากบริเวณพื้นที่นั้น

๔.คำบอก : ใช้คำบอก “หน้ากระดานแถวเดี่ยว หรือ สองแถวขึ้นไป, ปิด (เปิด) ระเบียบ, จัดแถว”

๕.การปฏิบัติ : การเปลี่ยนรูปแถวประเภทนี้สามารถจะกระทำได้เป็น ๓ ลักษณะ คือ

๕.๑ การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิด (เปิด) ระเบียบเป็นแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปปิด (เปิด) ระเบียบ

๕.๒ การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปปิด (เปิด) ระเบียบ เป็นแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิด (เปิด) ระเบียบ

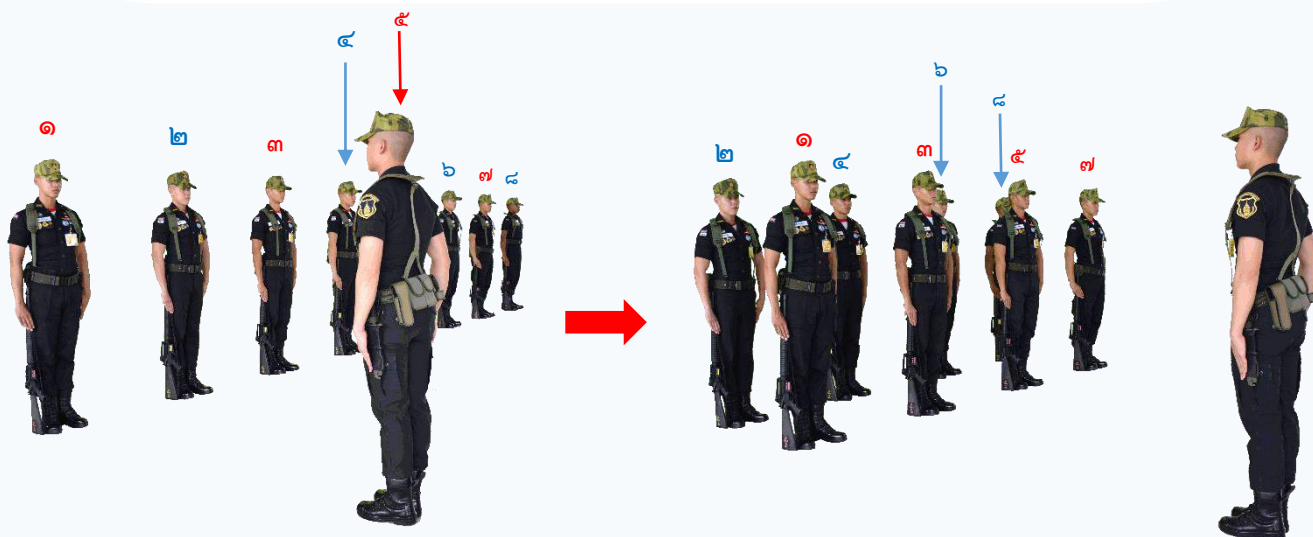
๕.๓ การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปปิด (เปิด) ระเบียบเป็นแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปปิด (เปิด) ระเบียบ ที่มีจำนวนแถวมากกว่าหรือน้อยกว่ารูปแถวเดิม

สำหรับการปฏิบัติของผู้ปฏิบัติในแถว มีหน้าที่ฟังคำสั่งจากผู้ควบคุมแถวว่าผู้ควบคุมแถวจะบอกให้จัดแถวในรูปแถวอะไรแล้วจัดแถวใหม่ให้เป็นไปตามคำบอกนั้น โดยผู้ปฏิบัติที่เป็นคนหลัก ของรูปแถวจะต้องยืนอยู่ ณ ที่เดิมเสมอ ส่วนการเข้าแถวและจัดแถวใหม่นั้นคงปฏิบัติตามการจัดแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวหรือสองแถวขึ้นไป

หมายเหตุ : การฝึกการเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิด (เปิด) ระเบียบ เป็นแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป หากผู้ควบคุมแถวต้องการจะเปลี่ยนรูปแถวจากแถวเดี่ยวเป็นก็แถวก็ตาม ควรสั่งให้ผู้ปฏิบัตินับตามจำนวนแถวที่ต้องการจะให้เปลี่ยนเสียก่อน

การฝึกเปลี่ยนรูปแถวจากแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปปิด (เปิด) ระเบียบ เป็นแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยว ผู้ปฏิบัติแต่ละคนที่ยืนอยู่ตรงคอกันในทางลึก ควรจะเปลี่ยนรูปแถวขึ้นมาเป็นแถวเดี่ยว โดยให้คนที่อยู่แถวที่สองขึ้นมาอยู่ทางซ้ายของคนที่อยู่แถวที่หนึ่ง และให้คนที่อยู่ในแถวที่สามขึ้นมาอยู่ทางซ้ายของคนที่อยู่แถวที่สอง (ถ้ามีหลายแถวก็คงปฏิบัติในลักษณะเดียวกัน) จนกว่าจะถึงปลายแถวสุด

การสั่งจัดแถวโดยที่ผู้ควบคุมแถวไม่ได้สั่งปิดระเบียบหรือเปิดระเบียบ ให้ผู้ปฏิบัติในแถวปฏิบัติแบบปิดระเบียบเท่านั้น

การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวเป็นแถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไป

“หน้ากระดานแถวเดี่ยว หรือ สองแถวขึ้นไป, ปิด (เปิด) ระเบียบ, จัดแถว”

การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดาน

การเปลี่ยนรูปแถวตอน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : การฝึกแถวชิด “การเปลี่ยนรูปแถวตอน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในการเปลี่ยนแนวรูปแถวจากรูปแถวหนึ่งไปเป็นอีกรูปแถวหนึ่งเพื่อให้เหมาะสมกับภารกิจโดยพิจารณาจากบริเวณพื้นที่นั้น

๔.คำบอก : ใช้คำบอก “ตอนเรียงหนึ่ง หรือ ตอนเรียงสอง หรือ ตอนเรียงสาม (ขึ้นไป), ปิด (เปิด) ระยะ, จัดแถว”

๕.การปฏิบัติ : การเปลี่ยนรูปแถวประเภทนี้สามารถจะกระทำได้เป็น ๓ ลักษณะ คือ

๕.๑ การเปลี่ยนรูปแถวตอนเรียงหนึ่งเป็นแถวตอนเรียงสองขึ้นไปปิด (เปิด) ระยะ

๕.๒ การเปลี่ยนรูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไปปิด (เปิด) ระยะ เป็นแถวตอนเรียงหนึ่ง

๕.๓ การเปลี่ยนรูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไปปิด (เปิด) ระยะ เป็นแถวตอนเรียงสองขึ้นไปปิด (เปิด) ระยะ ที่มีจำนวนแถวมากกว่าหรือน้อยกว่ารูปแถวเดิม

สำหรับการปฏิบัติของผู้ปฏิบัติในแถว มีหน้าที่ฟังคำสั่งจากผู้ควบคุมแถวว่าผู้ควบคุมแถวจะบอกให้จัดแถวในรูปแถวอะไร แล้วจัดแถวใหม่ให้เป็นไปตามคำบอกนั้น โดยผู้ปฏิบัติที่เป็นคนหลักของรูปแถวจะต้องยืนอยู่ ณ ที่เดิมเสมอ ส่วนการเข้าแถวและจัดแถวใหม่นั้นคงปฏิบัติตามการจัดแถวตอนเรียงหนึ่งหรือตอนเรียงสอง (ขึ้นไป)

หมายเหตุ : การฝึกการเปลี่ยนรูปแถวตอนเรียงหนึ่งเป็นแถวตอนเรียงสองขึ้นไปหากผู้ควบคุมแถวต้องการจะเปลี่ยนรูปแถวจากตอนเรียงหนึ่งเป็นก็แถวก็ตาม ควรสั่งให้ผู้ปฏิบัตินับตามจำนวนแถวที่ต้องการจะให้เปลี่ยนเสียก่อน

การฝึกเปลี่ยนรูปแถวจากแถวตอนเรียงสองขึ้นไปปิด (เปิด) ระยะ เป็นแถวตอนเรียงหนึ่ง ผู้ปฏิบัติแต่ละคนที่ยืนอยู่ในแถวด้านซ้ายของแถวหลักในแต่ละดับ ควรเปลี่ยนรูปแถวเป็นแถวตอนเรียงหนึ่ง โดยให้คนที่อยู่ทางด้านซ้ายของแถวหลักตามลำดับนั้น เลื่อนลงไปยืนต่อข้างหลังของคนที่เคยอยู่ทางขวาของตนตามลำดับ เหมือนกับเมื่ออยู่ในแถวตอนเรียงหนึ่ง

การสั่งจัดแถวโดยที่ผู้ควบคุมแถวไม่ได้สั่งปิดระยะหรือเปิดระยะ ให้ผู้ปฏิบัติในแถวปฏิบัติแบบปิดระยะเท่านั้น

การเปลี่ยนรูปแถวตอนเรียงหนึ่งเป็นแถวตอนเรียงสองขึ้นไป

บทที่ ๓

การบริหารประกอบอาวุธ

ท่าขวางอาวุธหน้า

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ขวางอาวุธหน้า, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวายกปืนขึ้นเฉียงผ่านหน้าลำตัว เปลี่ยนท่าการจับถือเป็นการกำรอบ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน หันหลังมือออกนอกลำตัว จนมือขวาอยู่เสมอแนวระดับไหล่ซ้าย ข้อศอกขวาเปิดขนานกับพื้น บังคับให้กระบอกปืนอยู่ในลักษณะทแยงกับลำตัว ๔๕ องศา และอยู่ห่างจากลำตัวประมาณหนึ่งฝ่ามือ ด้ามปืนชี้เฉียงลงด้านล่าง พร้อมกันนั้นยกมือซ้ายขึ้นมาเป็นรูปครึ่งวงกลม นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน พร้อมตบจับฝาดครอบลำกล้อง หันหลังมือเข้าหาลำตัว บิดข้อมือออกด้านนอก ตบกระชับกึ่งกลางฝาดครอบลำกล้องปืน ข้อศอกซ้ายเปิดขนานกับพื้น ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ขวางอาวุธหน้า, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติละมือขวาจากฝาดครอบลำกล้อง มาตบจับคอปืนในลักษณะกำรอบ ข้อศอกขวากางออกตามธรรมชาติ ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังคงอยู่ในลักษณะเดิม สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ขวางอาวุธหน้า, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองข้างลดปืนลงด้านล่าง จนแขนทั้งสองข้างเหยียดตึง ด้ามปืนชี้ลงด้านล่าง พร้อมกันนั้นแยกเท้าซ้ายออกไปด้านซ้าย เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่

“ขวางอาวุธหน้า, ท่า”

คำบอก “เป็นคำๆ”

ท่าขวางอาวุธหน้า

ท่ากระโดดแยกเท้าเหวี่ยงปืนเหนือศีรษะ

ท่าเตรียม : ยืนส้นเท้าชิด มือจับปืนอยู่ในท่าขวางอาวุธหน้า

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : กระโดดแยกเท้าเหวี่ยงปืนขึ้นเหนือศีรษะ เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ด้ามปืนชี้ขึ้นข้างบนแขนทั้งสองข้างเหยียดตึง

จังหวะสอง : กระโดดชิดเท้า เหวี่ยงปืนลงมาด้านหน้าลำตัว กลับมาอยู่ในท่าเตรียม

จังหวะสาม : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะหนึ่ง

จังหวะสี่ : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะสอง

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

ท่าเหวี่ยงปืนลวดช่องขา

ท่าเตรียม : ยืนแยกเท้าชูปืนขึ้นเหนือศีรษะ เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ด้ามปืนชี้ขึ้นข้างบน แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : ก้มตัวพร้อมเหวี่ยงปืนลงมา โดยนำปากกระบอกปืนผ่านเข้ากึ่งกลางระหว่างช่องขาทั้งสองข้าง ปืนขนานกับพื้น ด้ามปืนชี้ลงด้านล่าง แขนและขาทั้งสองข้างเหยียดตึง ไม่เงยศีรษะ

จังหวะสอง : เยกตัวพร้อมเหวี่ยงปืนกลับขึ้นมาอยู่ในท่าเตรียม

จังหวะสาม : ก้มตัวพร้อมเหวี่ยงปืนลงมา โดยนำพานท้ายปืนผ่านเข้ากึ่งกลางระหว่างช่องขาทั้งสองข้าง ปืนขนานกับพื้น ด้ามปืนชี้ลงด้านล่าง แขนและขาทั้งสองข้างเหยียดตึง ไม่เงยศีรษะ

จังหวะสี่ : เยกตัวพร้อมเหวี่ยงปืนกลับขึ้นมาอยู่ในท่าเตรียม

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

ท่าเหวี่ยงปืนทางข้าง

ท่าเตรียม : ยืนแยกเท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ใช้มือทั้งสองข้างยกปืนขึ้นมาด้านหน้าเสมอแนวไหล่ ด้ามปืนชี้ไปด้านหน้า แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : บิดลำตัวพร้อมเหวี่ยงปืนไปทางซ้าย ๙๐ องศา ไม่หันศีรษะตามการเหวี่ยงปืน รักษาระดับของปืนให้เสมอแนวไหล่ตลอดเวลา แขนและขาทั้งสองข้างเหยียดตึง

จังหวะสอง : บิดลำตัวพร้อมเหวี่ยงปืนกลับมาอยู่ในท่าเตรียม

จังหวะสาม : บิดลำตัวพร้อมเหวี่ยงปืนไปทางขวา ๙๐ องศา ไม่หันศีรษะตามการเหวี่ยงปืน รักษาระดับของปืนให้เสมอแนวไหล่ตลอดเวลา แขนและขาทั้งสองข้างเหยียดตึง

จังหวะสี่ : บิดลำตัวพร้อมเหวี่ยงปืนกลับมาอยู่ในท่าเตรียม

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

ท่าก้มตัวทางข้าง

ท่าเตรียม : ยืนแยกเท้าชูป็นขึ้นเหนือศีรษะ เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ ด้ามปืนชี้ขึ้นข้างบน แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : บิดลำตัวและปืนไปทางซ้าย (ขวา) ๙๐ องศา แขนและขาทั้งสองข้างเหยียดตึง

จังหวะสอง : ก้มตัวพร้อมเหวี่ยงปืนลงจนเกือบถึงพื้น ด้ามปืนชี้ลงด้านล่าง ปืนขนานกับพื้น แขนและขาทั้งสองข้างเหยียดตึง

จังหวะสาม : เยกตัวพร้อมเหวี่ยงปืนขึ้นเหนือศีรษะ กลับมาอยู่ในจังหวะหนึ่ง

จังหวะสี่ : บิดลำตัวและปืนมาทางขวา (ซ้าย) ๙๐ องศา กลับมาอยู่ในลักษณะท่าเตรียม

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

จังหวัด : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวัดสงขลา

ท่าซัดปืนทางข้าง

ท่าเตรียม : ยืนส้นเท้าชิด มือจับปืนอยู่ในท่าขวางอาวุธหน้า จากนั้นใช้มือทั้งสองข้างยกปืนขึ้นมาระดับหน้าอก ด้ามปืนชี้ขึ้นด้านบน

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : ย่อตัวลงจนหัวเข่าเสมอกับปลายเท้า พร้อมกันนั้นเหวี่ยงปืนไปด้านหน้าทางซ้าย เสมอแนวไหล่ ด้ามปืนชี้ไปด้านหน้า แขนเหยียดตั้งขนานกับพื้น

จังหวะสอง : ยืดตัวขึ้น กลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียม

จังหวะสาม : ย่อตัวลงจนหัวเข่าเสมอกับปลายเท้า พร้อมกันนั้นเหวี่ยงปืนไปด้านหน้าทางขวา เสมอแนวไหล่ ด้ามปืนชี้ไปด้านหน้า แขนเหยียดตั้งขนานกับพื้น

จังหวะสี่ : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะสอง

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

ท่าโยกตัวทางข้าง

ท่าเตรียม : ยืนแยกเท้าทั้งสองข้างออกทางด้านข้างให้มากที่สุด ยกปิ่นขึ้นเสมอหน้าอก ด้ามปืนชี้ขึ้นด้านบน
ข้อศอกทั้งสองข้างกางออกตามธรรมชาติ

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : โยกตัวไปทางซ้าย จากนั้นนั่งลงบนส้นเท้าซ้าย ขาขวาเหยียดตึง ลำตัวตั้งตรง ปิ่นอยู่ในลักษณะเดิม

จังหวะสอง : โยกตัวกลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียม

จังหวะสาม : โยกตัวไปทางขวา จากนั้นนั่งลงบนส้นเท้าขวา ขาซ้ายเหยียดตึง ลำตัวตั้งตรง ปิ่นอยู่ในลักษณะเดิม

จังหวะสี่ : โยกตัวกลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียม

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

ท่ากรรเชียงบก

ท่าเตรียม : นอนหงาย แขนเหยียดตึงวางลงบนพื้นพร้อมจับปืนเหนือศีรษะ ด้ามปืนชี้ออกด้านนอก ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง เท้าทั้งสองข้างชิดติดกัน

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : งอเข่าทั้งสองข้างและลำตัวเข้าหากัน พร้อมกันนั้นให้เหวี่ยงปืนข้ามศีรษะมาอยู่บริเวณหน้าแข้ง แขนทั้งสองข้างพร้อมปืนเหยียดตรงไปข้างหน้า ด้ามปืนชี้ตรงไปด้านหน้า ขาและเท้าทั้งสองข้างชิดติดกัน

จังหวะสอง : เหยียดขาไปด้านหน้า พร้อมกันนั้นให้เหวี่ยงปืนข้ามศีรษะ และนอนหงายกลับมาอยู่ในลักษณะของท่าเตรียม

จังหวะสาม : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะหนึ่ง

จังหวะสี่ : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะสอง

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

ท่าเตะสลับเท้า

ท่าเตรียม : นอนหงายโดยไม่ให้ตั้งแต่ช่วงสะบักถึงศีรษะสัมผัสพื้น นำปิ่นวางไว้บนหน้าท้อง ด้ามปืนชี้ไปด้านหลัง ยกขาทั้งสองข้างขึ้นทำมุมประมาณ ๓๐ องศา ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง เท้าทั้งสองข้างชิดติดกัน

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : เตะเท้าซ้ายขึ้นด้านบนบนทำมุมกับพื้นประมาณ ๔๕ องศา ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง

จังหวะสอง : เตะเท้าขวาขึ้นด้านบนบนทำมุมกับพื้นประมาณ ๔๕ องศา พร้อมกับลดเท้าซ้ายลงตำแหน่งเดิม ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง

จังหวะสาม : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะหนึ่ง

จังหวะสี่ : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะสอง

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

ท่าสลับเท้า (Kangaroo)

ท่าเตรียม : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับท่าดันพื้น (หน้า ๑๖๔) แต่ให้นำเท้าซ้ายมาวางหลังมือซ้าย ขาขวาเหยียดตั้งทางด้านหลัง ปีนว้างไว้บนหลังมือทั้งสองข้าง ดำขึ้นไปด้านหน้า

การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : ให้นำเท้าขวาสลับขึ้นมาวางหลังมือขวา เท้าซ้ายพุ่งกลับไปอยู่ด้านหลัง ขาเหยียดตั้ง

จังหวะสอง : สลับเท้าซ้ายขึ้นมาวางหลังมือซ้าย เท้าขวาพุ่งกลับไปอยู่ด้านหลังขาเหยียดตั้ง

จังหวะสาม : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะหนึ่ง

จังหวะสี่ : ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับจังหวะสอง

ท่าเตรียม

จังหวะหนึ่ง

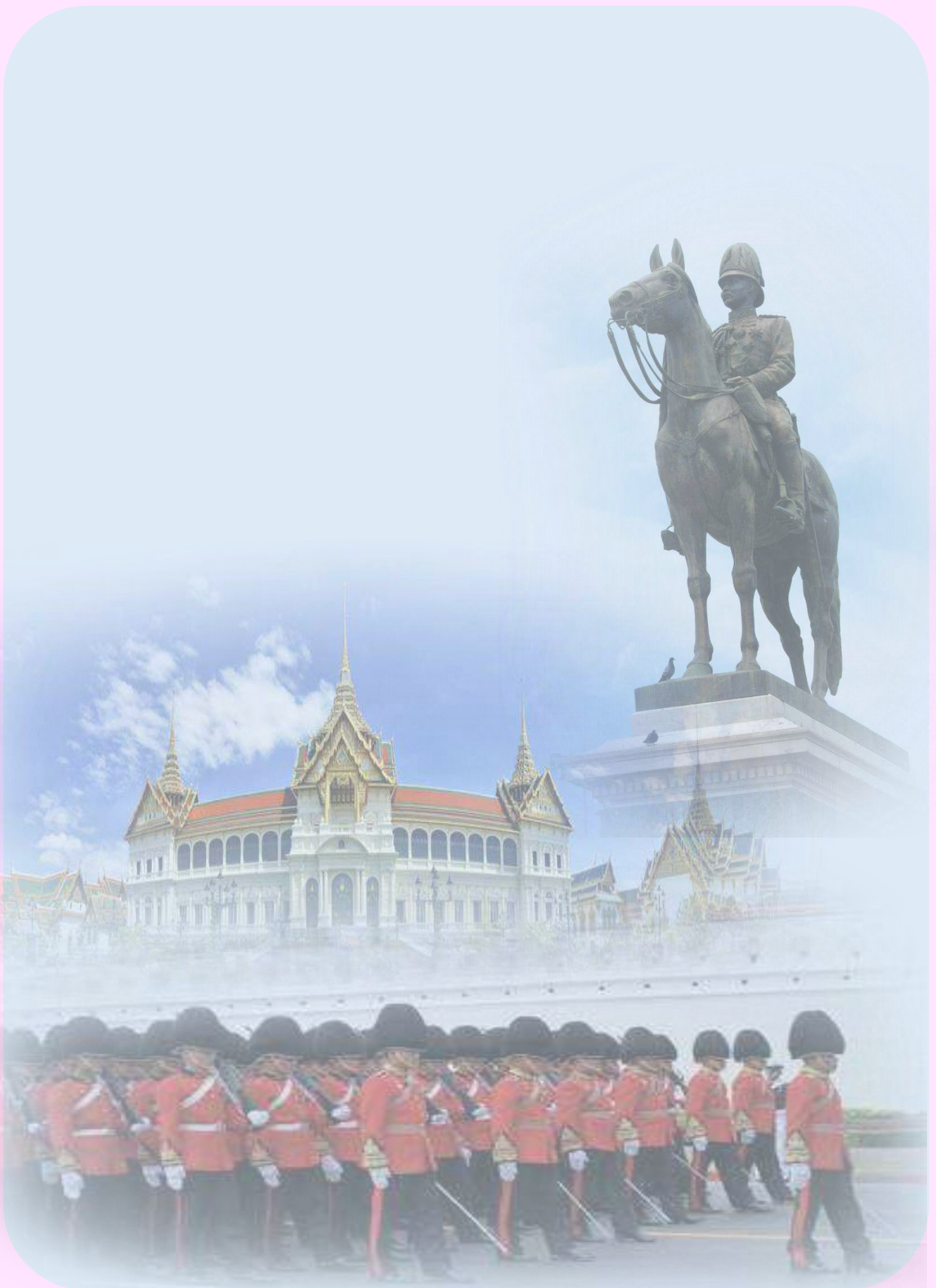
จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะสี่

ภาคผนวก

માર્ગશ્રી

เราทหารราชโอรส
ล้วนแต่องอาจแข็งแรง
วินัยเทิดเกียรติชาติไว้ทุกแห่ง
เราเป็นกองทหารประจักษ์การณ
เราทุกคนภูมิใจ
พิทักษ์สมเด็จพระเจ้าไท

เราทหารราชวัลลภ
องค์ราชาราชินี
มิเกรงดูหมิ่นข่มเหงย่ำยี
จะลุยเลือดสู้ตายจะเอากายป้องกัน
ฝากผีมือปราบ
กระเดื่องกองทัพยกไทย

รักษาองค์ฯ พระมหากษัตริย์ผู้สูงส่ง
เราทุกคนบูชาเกล้าหาญ
ใจซุกเหล็กเพชรแข็งแกร่งมิกลัวใคร
ก่อเกิดกำเนิดกองทัพประชาชาติไทย
ไต่รับไว้วางพระราชหฤทัย
ตลอดในพระวงศ์จักรีฯ
รักษาองค์ฯ จะถวายลัทธิข้อตรง
หากมั่นมณียพาลอดหาญ
เราจักถวายชีวิมหาวาดหน้า
เป็นเกราะทองรบประจัญศัตรู
เกียรติยศพึงเฟื่อง
ไฉนมาเชิดชูราชวัลลภคู่ปฐพี

(เพลงพระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙)

คำกล่าวสดุดีปฏินยาน ทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

ข้าพระพุทธเจ้า จักถวายความจงรักภักดี ถวายความปละอดภัย และจากรักษาไว้
ซึ่งพระบรมเดชานุภาพ แห่งราชวงศ์จักรี จนกว่าชีวิตจะหาไม่
ข้าพระพุทธเจ้า จักเชิดชูและรักษาไว้ ซึ่งเกียรติยศ เกียรติศักดิ์
ของทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ ทั้งจะปฏิบัติตน ให้เป็นที่ไว้วาง
พระราชหฤทัย ของใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ทุกประการตลอดไป

วินัยทหาร ๙ ข้อ

๑. คบคิด ขัดขืน หลีกเลียง หรือละเลย ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา
เห็นชอบ
๒. ไม่รักษาระเบียบการเคารพ ระหว่างผู้ใหญ่ผู้น้อย
๓. ไม่รักษามารยาทให้ถูกต้องตามแบบธรรมเนียมทหาร
๔. ก่อให้เกิดความสามัคคีในคณะทหาร
๕. เกียจคร้าน ละทิ้ง หรือเดินเลอ ต่อหน้าที่ราชการ
๖. กล่าวคำเท็จ
๗. ใช้กริยาวาจาไม่สมควร หรือประพฤติไม่สมควร
๘. ไม่ตักเตือนสั่งสอนหรือลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชา ที่กระทำความผิดตามโทษานุโทษ
๙. เลิฟเครื่องทองของเมมาจนเสียกริยา

คาถาปิดทองหลังพระ

ปรหมฺขกตปุณฺณิโย อปฺปิโฆ อมฺหิจฺฉโก
 อสฺสโร เจ อมายาวิ ตทา เทวาปิยาภโย
 ยํ ยํ เทว อูปปาตาทิ สัพพนฺตํ เต นิวาริตํ
 สพฺเพ พุทธานุรกขณฺตุ สพฺพลลิตฺถิ ภวนฺตุ เต

ปิดทองหลังพระไม่เหิมเกริม ทะเยอทะยาน ไม่เอาหน้า และในเวลาเดียวกัน
 พระและเทพก็จะคุ้มครองให้เจริญ เป็นดั่งกำบังภัย ตลอดจนถึงชั่วร้ายอันมีมงคล
 ไม่ให้บังเกิด และครอบงำพระองค์

